

Официален вестник

на Европейския съюз

C 148

Издание
на български език

Информация и известия

Година 53
5 юни 2010 г.

Известие №	Съдържание	Страница
IV Информация		
ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ		
Съд на Европейския съюз		
2010/C 148/01	Последна публикация на Съда в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> ОВ С 134, 22.5.2010 г.	1
2010/C 148/02	Определяне на съдия, който ще замества председателя в качеството на съдия по обезпечителните производства	1
V Становища		
СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ		
Съд		
2010/C 148/03	Дело C-433/05: Решение на Съда (трети състав) от 15 април 2010 г. (преюдициално запитване от Handens Tingsrätt, Швеция) — Наказателно производство срещу Lars Sandström (Директиви 94/25/ЕО и 2003/44/ЕО — Сближаване на законодателствата — Плавателни съдове за отпих — Забрана за използване на плавателни съдове за индивидуално ползване извън публичните плавателни пътища — Членове 28 ЕО и 30 ЕО — Мерки с равностоен ефект — Достъп до пазара — Пречка — Опазване на околната среда — Пропорционалност — Директива 98/34/ЕО — Член 8 — Изменение на националното законодателство — Задължение за уведомяване — Условия)	2

BG

Цена:
4 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2010/C 148/04	Дело C-73/08: Решение на Съда (голям състав) от 13 април 2010 г. (преюдициално запитване от Cour constitutionnelle, Белгия) — Nicolas Bressol, Anthony Wolf, Cédric Helie, Valérie Jabot, Claude Keusterickx, Denis Wilmet, Charène Meurou, David Bacquart, Ayhar Gabriel Arslan, Yves Busegnies, Serge Clement, Sabine Gelaes, Etienne Dubuisson, Caroline Kinet, Dominique Peeters, Robert Lontie, Yannick Homerin, Isabelle Pochet, Walid Salem, Karin Van Loon, Olivier Leduc, Annick Van Wallendael, Dorothee Van Eecke, Olivier Ducruet, Céline Hinck, Nicole Arpigny, Eric De Gunsch, Thibaut De Mesmaeker, Mikel Ezquer, Constantino Balestra, Philippe Delince, Madeleine Merche, Jean-Pierre Saliez, Véronique de Mahieu, Muriel Alard, Danielle Collard, Pierre Castelein, Dominique De Crits, André Antoine, Christine Antierens, Brigitte Debert, Véronique Leloux, Patrick Parmentier, M. Simon, Céline Chaverot, Marine Guiet, Floriane Poirson, Laura Soumagne, Elodie Hamon, Benjamin Lombardet, Julie Mingant, Anne Simon, Anaïs Serrate, Sandrine Jadaud, Patricia Barbier, Laurence Coulon, Renée Hollestelle, Jacqueline Ghion, Pascale Schmitz, Sophie Thirion, Céline Vandeuren, Isabelle Compagnion/Gouvernement de la Communauté française (Гражданство на Съюза — Членове 18 и 21 ДФЕС — Директива 2004/38/ЕО — Член 24, параграф 1 — Свобода на пребиваване — Принцип на недопускане на дискриминация — Достъп до висше образование — Студенти, граждани на държава членка, които отиват в друга държава членка, за да следват там — Квота за записване на чуждестранни студенти за университетско обучение в областта на общественото здраве — Обосноваване — Пропорционалност — Риск за качеството на образованието по медицински и парамедицински специалности — Риск от недостиг на дипломирани лица в професионалните сектори на общественото здраве)	3
2010/C 148/05	Дело C-91/08: Решение на Съда (голям състав) от 13 април 2010 г. (преюдициално запитване от Landgericht Frankfurt am Main, Германия) — Wall AG/Община Франкфурт на Майн, Frankfurter Entsorgungs- und Service GmbH (FES) (Концесии за услуги — Процедура за предоставяне — Задължение за прозрачност — Последващо заместване на подизпълнител)	4
2010/C 148/06	Дело C-96/08: Решение на Съда (трети състав) от 15 април 2010 г. (преюдициално запитване от Pest Megyei Bíróság, Република Унгария) — CIBA Speciality Chemicals Central and Eastern Europe Szolgáltató, Tanácsadó és Kereskedelmi Kft./Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály (Свобода на установяване — Пряко данъчно облагане — Вноска за професионално обучение — База за изчисляване на вноската, която трябва да плащат предприятията, установени на националната територия — Отчитане на разходите за заплати на работниците и служителите, наети в клон, който е установен в друга държава членка — Двойно данъчно облагане — Възможност за намаляване на brutния размер на вноската)	5
2010/C 148/07	Дело C-215/08: Решение на Съда (първи състав) от 15 април 2010 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof, Германия) — E. Friz GmbH/Carsten von der Heyden (Защита на потребителите — Договори, сключени извън търговския обект — Приложно поле на Директива 85/577/ЕИО — Участие в договорен фонд за недвижими имоти от затворен тип, учреден като гражданско дружество — Отказ)	5
2010/C 148/08	Дело C-485/08 P: Решение на Съда (първи състав) от 15 април 2010 г. — Claudia Gualtieri/Европейска комисия (Обжалване — Командирован национален експерт — Дневна надбавка за престой — Принцип на равно третиране)	6

2010/C 148/09	Дело C-511/08: Решение на Съда (четвърти състав) от 15 април 2010 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof, Германия) — Handelsgesellschaft Heinrich Heine GmbH/Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV („Директива 97/7/ЕО — Защита на потребителите — Договори, сключени от разстояние — Право на отказ — Възлагане на разходите за изпращане на стоката върху потребителя“)	6
2010/C 148/10	Дело C-518/08: Решение на Съда (трети състав) от 15 април 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal de grande instance de Paris, Франция) — Fundación Gala-Salvador Dalí, Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos/Société Auteurs dans les arts graphiques et plastiques, Juan-Leonardo Bonet Domenech, Eulalia-María Bas Dalí, María del Carmen Domenech Biosca, Antonio Domenech Biosca, Ana-María Busquets Bonet, Mónica Busquets Bonet (Сближаване на законодателствата — Интелектуална собственост — Авторско право и сродни права — Право на възнаграждение при препродажба, в полза на автора на оригинално произведение на изкуството — Директива 2001/84/ЕО — Лица, които имат право на възнаграждение при препродажба след смъртта на автора на произведението — Понятие „правоприемници“ — Национална правна уредба, съгласно която за период от 70 години след годината на смъртта правото на възнаграждение при препродажба се запазва в полза на наследниците, с изключение на наследниците по завещание и останалите правоприемници на автора — Съвместимост с Директива 2001/84)	7
2010/C 148/11	Съединени дела C-538/08 и C-33/09: Решение на Съда (трети състав) от 15 април 2010 г. (преюдициални запитвания от Hoge Raad der Nederlanden и Gerechtshof te Amsterdam, Нидерландия) — X Holding B.V./Staatssecretaris van Financiën (C-538/08), Oracle Nederland BV/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi (C-33/09) (Шеста директива ДДС — Право на приспадане на заплатения по получени доставки данък — Национална правна уредба, с която се изключва правото на приспадане за някои категории стоки и услуги — Възможност за държавите членки да запазят в сила действащите към момента на влизане в сила на Шеста директива ДДС правила за изключване на правото на приспадане — Изменение след влизането в сила на тази директива)	7
2010/C 148/12	Дело C-542/08: Решение на Съда (четвърти състав) от 15 април 2010 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof, Австрия) — Friedrich G. Barth/Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung (Свободно движение на хора — Работници — Равно третиране — Специална надбавка за прослужено време за професорите в университети, предвидена в национална правна уредба, чиято несъвместимост с общностното право е установена с решение на Съда — Погасителен срок — Принципи на равностойност и на ефективност)	8
2010/C 148/13	Дело C-38/09 P: Решение на Съда (втори състав) от 15 април 2010 г. — Ralf Schröder/Служба на Общността за сортовете растения (СОСР) (Обжалване — Контрол от Съда — Регламенти № 2100/94 и № 1239/95 — Земеделие — Закрила от Общността на сортовете растения — Отличителен характер на предложения за закрита сорт — Общозвестност на сорта — Доказване — Сорт растение „SUMCOL 01“)	9
2010/C 148/14	Дело C-64/09: Решение на Съда (първи състав) от 15 април 2010 г. — Европейска комисия/Френска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2005/53/ЕО — Член 5, параграфи 3 и 4, член 6, параграф 3, както и член 7, параграф 1 — Неправилно транспониране) ...	9
2010/C 148/15	Дело C-294/09: Решение на Съда (пети състав) от 15 април 2010 г. — Европейска комисия/Ирландия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2006/43/ЕО — Задължителен одит на годишните счетоводни отчети и на консолидираните счетоводни отчети — Липса на пълно транспониране в предвидения срок — Липса на съобщение за мерките за транспониране)	10

2010/C 148/16	Дело C-80/09 P: Определение на Съда (пети състав) от 5 февруари 2010 г. — Volker Mergel, Klaus Kampfenkel, Burkart Bill, Andreas Herden/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 7, параграф 1, буква в) — Отказ да се регистрира марката — Словна марка „Patentconsult“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Жалба отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна) 10	10
2010/C 148/17	Дело C-282/09 P: Определение на Съда (пети състав) от 18 март 2010 г. — Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE)/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (Обжалване — Член 119 от Процедурния правилник — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 7, параграф 1, букви б) и в) — Отказ да се регистрира марката — Обща преценка с оглед на стоките и услугите, обхванати от заявката за регистрация — Стоки и услуги, които образуват хомогенни групи — Отчасти явно неоснователна и отчасти явно недопустима жалба) 11	11
2010/C 148/18	Дело C-550/09: Преюдициално запитване, отправено от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия) на 29 декември 2009 г. — Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof/E и F 11	11
2010/C 148/19	Дело C-81/10 P: Жалба, подадена на 12 февруари 2010 г. от France Télécom SA срещу Решение, постановено от Първоинстанционния съд (трети състав) (понастоящем Общ съд) на 30 ноември 2009 г. по съединени дела T-427/04 и T-17/05, Френска република и France Télécom/Комисия 12	12
2010/C 148/20	Дело C-120/10: Преюдициално запитване, отправено от Conseil d'État (Белгия) на 5 март 2010 г. — European Air Transport SA/Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale 13	13
2010/C 148/21	Дело C-123/10: Преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof (Австрия) на 8 март 2010 г. — Waltraud Brachner/Pensionsversicherungsanstalt 14	14
2010/C 148/22	Дело C-131/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal de première instance de Bruxelles (Белгия) на 12 март 2010 г. — Corman SA/Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) 14	14
2010/C 148/23	Дело C-133/10: Иск, предявен на 15 март 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия 15	15
2010/C 148/24	Дело C-137/10: Преюдициално запитване, отправено от Conseil d'État (Белгия) на 15 март 2010 г. — Европейски общности/Région de Bruxelles-Capitale 15	15
2010/C 148/25	Дело C-138/10: Преюдициално запитване отправено от Административен съд София-град (България) на 15 март 2010 г. — „ДП груп“ ЕООД/Директор на Агенция „Митници“ 16	16
2010/C 148/26	Дело C-144/10: Преюдициално запитване, отправено от Kammergerichts Berlin (Германия) на 18 март 2010 г. — Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts/JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch 17	17

2010/C 148/27	Дело C-145/10: Преюдициално запитване, отправено от Handelsgerichts Wien (Австрия) на 22 март 2010 г. — Eva-Maria Painer/Standard VerlagsGmbH, Axel Springer AG, Süddeutsche Zeitung GmbH, SPIEGEL-Verlag Rudolf AUGSTEIN GmbH & Co KG, Verlag M. DuMont Schauberg Expedition der Kölnischen Zeitung GmbH & Co KG	17
2010/C 148/28	Дело C-146/10: Иск, предявен на 26 март 2010 г. — Европейска комисия/Република Австрия	18
2010/C 148/29	Дело C-147/10: Преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division на 29 март 2010 г. — British Sugar plc/Rural Payments Agency — Executive Agency of the Department for Environment, Food and Rural Affairs	19
2010/C 148/30	Дело C-149/10: Преюдициално запитване, отправено от Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Гърция) на 29 март 2010 г. — Zoi Chatzi/Ypourgos Oikonomikon	20
2010/C 148/31	Дело C-152/10: Преюдициално запитване, отправено от Højesteret (Дания) на 31 март 2010 г. — Unomedical A/S/Skatteministeriet	20
2010/C 148/32	Дело C-156/10: Жалба, подадена на 6 април 2010 г. от г-н Karen Goncharov срещу решението на Общия съд (четвърти състав), постановено на 21 януари 2010 г. по дело T-34/07, Karen Goncharov/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: DSB	21
2010/C 148/33	Дело C-161/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal de grande instance de Paris (Франция) на 6 април 2010 г. — Olivier Martinez, Robert Martinez/Société MGN Ltd.	21
2010/C 148/34	Дело C-307/08: Определение на председателя на втори състав на Съда от 19 март 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия	22
2010/C 148/35	Дело C-450/08: Определение на председателя на първи състав на Съда от 12 март 2010 г. (преюдициално запитване от Landgericht Tübingen — Германия) — FGK Gesellschaft für Antriebsmechanik mbH/Notar Gerhard Schwenkel, в присъствието на: Präsidentin des Landgericht	22
2010/C 148/36	Дело C-26/09: Определение на председателя на трети състав на Съда от 5 март 2010 г. (преюдициално запитване от Court of Appeal, Обединеното кралство) — The Motor Insurers' Bureau/Helphire (UK) Limited, Angel Assistance Limited	22
2010/C 148/37	Дело C-172/09: Определение на председателя на шести състав на Съда от 10 март 2010 г. — Европейска комисия/Република Полша	23
2010/C 148/38	Дело C-223/09: Определение на председателя на Съда от 11 март 2010 г. — Европейска комисия/Република Полша	23

2010/C 148/39	Дело C-370/09: Определение на председателя на Съда от 26 февруари 2010 г. — Европейска комисия/ Република Гърция	23
2010/C 148/40	Съединени дела C-411/09—C-420/09: Определение на председателя на Съда от 19 март 2010 г. (преюдициални запитвания от Tribunal de grande instance de Nanterre, Франция) — Tereos, Vermandoise Industries SA, Sucrieries de Toury et Usines annexes SA, Roquette Frères SA, Sucrieries & Distilleries de Souppes — Ouvré Fils SA, Cristal Union, Lesaffre Frères SA, Sucrierie Bourdon, SAFBA, Sucrieries du Marquenterre SA/Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers	23
Общ съд		
2010/C 148/41	Дело T-446/05: Решение на Общия съд от 28 април 2010 г. — Amann & Söhne и Cousin Filtrerie/ Комисия (Конкуренция — Картели — Европейски пазар на конците за промишлени нужди — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП — Понятие за едно и също нарушение — Определяне на пазара — Глоби — Таван на глобата — Тежест и продължителност на нарушението — Съкчавачи обстоятелства — Сътрудничество — Пропорционалност — Равно третиране — Право на защита — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите)	24
2010/C 148/42	Дело T-448/05: Решение на Общия съд от 28 април 2010 г. — Oxley Threads/Комисия (Конкуренция — Картели — Европейски пазар на конците за автомобилната промишленост — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП — Глоби — Тежест на нарушението — Съкчавачи обстоятелства — Сътрудничество — Пропорционалност — Равно третиране — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите)	24
2010/C 148/43	Дело T-452/05: Решение на Общия съд от 28 април 2010 г. — BST/Комисия (Конкуренция — Картели — Европейски пазар на конци за промишлени нужди — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП — Глоби — Тежест на нарушението — Съкчавачи обстоятелства — Сътрудничество — Извъндоговорна отговорност — Разкриване на информация с поверителен характер — Вреда — Причинно-следствена връзка)	25
2010/C 148/44	Съединени дела T-456/05 и T-457/05: Решение на Общия съд от 28 април 2010 г. — Gütermann и Zwickу/Комисия (Конкуренция — Картели — Европейски пазар на конците за промишлени нужди — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП — Глоби — Тежест на нарушението — Действително отражение върху пазара — Продължителност на нарушението — Съкчавачи обстоятелства — Сътрудничество по време на административното производство — Пропорционалност — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите)	25
2010/C 148/45	Дело T-103/06: Решение на Общия съд от 13 април 2010 г. — Esotrade/CXВП — Segura Sánchez (YoKaNa) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „YoKaNa“ — По-ранна фигуративна марка на Общността и по-ранна фигуративна национална марка „YOKONO“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Прилика на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	26

2010/C 148/46	Дело T-488/07: Решение на Общия съд от 15 април 2010 г. — Cabel Hall Citrus/CXВП — Casur (EGLÉFRUIT) (Марка на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Общността „EGLÉFRUIT“ — По-ранна словна марка на Общността „UGLI“ и по-ранна фигуративна национална марка „UGLI Fruit“ — but the affliction is only skin deep — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) и член 52, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) и член 53, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	26
2010/C 148/47	Дело T-187/08: Решение на Общия съд от 20 април 2010 г. — Rodd & Gunn Australia/CXВП (Изображаване на куче) (Марка на Общността — Фигуративна марка на Общността, изобразяваща куче — Заличаване на марката след изтичането на вписването — Искане за подновяване на марката — Искане за restitutio in integrum — Член 78 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 81 от Регламент (ЕО) № 207/2009)	27
2010/C 148/48	Дело T-249/08: Решение на Общия съд от 21 април 2010 г. — Coin/CXВП — Dynamiki Zoi (Fitcoin) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „Fitcoin“ — По-ранни фигуративни марки „coin“, национална, международна и на Общността — Относително основание за отказ — Съответни потребители — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	27
2010/C 148/49	Решение на Общия съд от 22 април 2010 г. — Италия/Комисия (Дела T-274/08 и T-275/08) (ЕФГЗ — Клиринг на сметките на разплащателните агенции на държавите членки, що се отнася до разходите, финансирани от ЕФГЗ — Суми, които подлежат на възстановяване от Италианската република при невръщане в предвидените срокове — Понятие за финансови последиствия — Вземане предвид на лихвите — Член 32, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1290/2005)	28
2010/C 148/50	Дело T-361/08: Решение на Общия съд от 21 април 2010 г. — Peek & Cloppenburg и van Graaf/CXВП — Queen Sirikit Institute of Sericulture (Thai Silk) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „Thai Silk“ — По-ранна национална фигуративна марка, изобразяваща птица — Допустимост на жалбата — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	28
2010/C 148/51	Дело T-514/08: Решение на Общия съд от 14 април 2010 г. — Laboratorios Byly/CXВП — Ginis (BILLY'S Products) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „BILLY'S Products“ — По-ранни словни марки на Общността „BYLY“ и „byly“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	29
2010/C 148/52	Дело T-7/09: Решение на Общия съд от 21 април 2010 г. — Schunk/CXВП (Изображение на част от дорник) (Марка на Общността — Заявка за марка на Общността, представляваща част от дорник с три жлеба — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Липса на отличителен характер в резултат на използването — Член 7, параграф 1, буква б) и параграф 3 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 7, параграф 1, буква б) и параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009)	29

2010/C 148/53	Дело T-225/09: Решение на Общия съд от 28 април 2010 г. — Claro/CXВП — Telefónica (Claro) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за триизмерна марка на Общността „Claro“ — По-ранна словна марка на Общността „CLARO“ — Недопустимост на жалбата пред апелативния състав — Членове 59 и 62 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем членове 60 и 64 от Регламент (ЕО) № 207/2009) — Правило 49, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2868/95) 30	30
2010/C 148/54	Съединени дела T-529/08—T-531/08: Определение на Общия съд от 13 април 2010 г. — Diputación Foral de Álava и др./Комисия (Жалба за отмяна — Държавни помощи — Данъчни предимства — Възстановяване на държавни помощи, обявени за неправомерни — Прилагане на режим на сложни лихви — Потвърждаващ акт — Недопустимост) 30	30
2010/C 148/55	Дело T-16/09 P: Определение на Общия съд от 23 март 2010 г. — Marguccio/Комисия (Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Разумен срок за предявяване на искане за обезщетение — Закъснение — Жалба, която е отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна) 31	31
2010/C 148/56	Дело T-527/09: Жалба, подадена на 6 април 2010 г. — Ayadi/Комисия 31	31
2010/C 148/57	Дело T-117/10: Жалба, подадена на 5 март 2010 г. — Италия/Комисия 32	32
2010/C 148/58	Дело T-122/10: Жалба, подадена на 10 март 2010 г. — USFSPEI и др./Съвет 33	33
2010/C 148/59	Дело T-125/10: Жалба, подадена на 18 март 2010 г. — Amecke Fruchtsaft/CXВП — Uhse (69 Sex up) 34	34
2010/C 148/60	Дело T-131/10: Жалба, подадена на 22 март 2010 г. — Sauriquet/Комисия 34	34
2010/C 148/61	Дело T-132/10: Иск, предявен на 22 март 2010 г. — Communauté de communes de Lacq/Комисия 35	35
2010/C 148/62	Дело T-134/10: Жалба, подадена на 19 март 2010 г. — FESI/Съвет 36	36
2010/C 148/63	Дело T-136/10: Иск, предявен на 16 март 2010 г. — M/ЕМЕА 37	37
2010/C 148/64	Дело T-137/10: Жалба, подадена на 17 март 2010 г. — CBI/Комисия 38	38
2010/C 148/65	Дело T-139/10: Жалба, подадена на 26 март 2010 г. — Milux/CXВП (REFLUXCONTROL) 39	39
2010/C 148/66	Дело T-140/10: Жалба, подадена на 26 март 2010 г. — Hans Günter Söns/CXВП — Settimio (GREAT CHINA WALL) 39	39

<u>Известие №</u>	<i>Съдържание (продължение)</i>	<i>Страница</i>
2010/С 148/67	Дело T-145/10: Жалба, подадена на 24 март 2010 г. — Solae/CXВП — Délitaste (alpha taste)	40
2010/С 148/68	Дело T-147/10: Жалба, подадена на 30 март 2010 г. — Meda Pharma/CXВП — Nycomed (ALLERNIL)	40
2010/С 148/69	Дело T-148/10: Жалба, подадена на 25 март 2010 г. — Hynix Semiconductor/Комисия	41
2010/С 148/70	Дело T-149/10: Жалба, подадена на 25 март 2010 г. — Hynix Semiconductor/Комисия	42
2010/С 148/71	Дело T-150/10: Жалба, подадена на 26 март 2010 г. — Telefónica O2 Germany/CXВП — Loopia (LOOPIA)	43
2010/С 148/72	Дело T-151/10: Жалба, подадена на 1 април 2010 г. — Bank Nederlandse Gemeenten NV/Европейска комисия	43
2010/С 148/73	Дело T-152/10: Жалба, подадена на 30 март 2010 г. — El Corte Inglés/CXВП — Azzedine Alaïa (ALIA)	44
2010/С 148/74	Дело T-153/10: Жалба, подадена на 6 април 2010 г. — Schneider España de Informática/Комисия	45
2010/С 148/75	Дело T-156/10: Жалба, подадена на 6 април 2010 г. — Confederación de Cooperativas Agrarias de España и CEPES/Комисия	46
2010/С 148/76	Дело T-157/10: Жалба, подадена на 8 април 2010 г. — Barilla/CXВП — Brauerei Schlösser (ALIXIR)	47
2010/С 148/77	Дело T-161/10: Жалба, подадена на 8 април 2010 г. — Longevity Health Products/CXВП — Tecnofar (E-PLEX)	47
2010/С 148/78	Дело T-165/10: Жалба, подадена на 12 април 2010 г. — Grupo Osborne/CXВП — Confecciones Sanfertús (TORO)	48
2010/С 148/79	Дело T-169/10: Жалба, подадена на 14 април 2010 г. — Grupo Osborne/CXВП — Industria Licorera Quezalteca (TORO XL)	49
2010/С 148/80	Дело T-171/10: Жалба, подадена на 15 април 2010 г. — Slovak Telekom/Комисия	49
2010/С 148/81	Дело T-279/07: Определение на Общия съд от 23 март 2010 г. — Франция/Комисия	50

<u>Известие №</u>	<u>Съдържание (продължение)</u>	<u>Страница</u>
2010/C 148/82	Дело T-289/07: Определение на Общия съд от 23 март 2010 г. — Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance/Комисия	50
2010/C 148/83	Дело T-345/07: Определение на Общия съд от 23 март 2010 г. — Banque Postale/Комисия	51
2010/C 148/84	Дело T-431/08: Определение на Общия съд от 12 април 2010 г. — Bulur Giyim Sanayi ve Ticaret Sirketi/CXВП — Denim (VIGOSS)	51
2010/C 148/85	Дело T-527/08: Определение на Общия съд от 26 март 2010 г. — Комисия/TMT Pragma	51
2010/C 148/86	Дело T-533/08: Определение на Общия съд от 19 март 2010 г. — Telekomunikacja Polska/Комисия	51
2010/C 148/87	Дело T-45/09: Определение на Общия съд от 22 март 2010 г. — Al Barakaat International Foundation/Комисия	51
2010/C 148/88	Дело T-256/09: Определение на Общия съд от 12 април 2010 г. — Aecops/Комисия	51
2010/C 148/89	Дело T-257/09: Определение на Общия съд от 12 април 2010 г. — Aecops/Комисия	51
2010/C 148/90	Дело T-26/10: Определение на Общия съд от 15 април 2010 г. — Alibaba Group/CXВП — allpay.net (ALIPAY)	51

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2010/C 148/91	Дело F-2/07: Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 15 април 2010 г. — Matos Martins/Комисия (Публична служба — Договорно наети служители — Покана за изразяване на интерес — Процедура по подбор — Изпити за предварителен подбор — Достъп до документи)	52
2010/C 148/92	Дело F-104/08: Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 15 април 2010 г. — Angelidis/Парламент (Публична служба — Длъжностни лица — Свободна длъжност — Изпълнение на съдебно решение за отмяна на решение за назначаване — Ново обявление за свободна длъжност — Оправдани правни очаквания — Принцип за право на развитие на длъжностните лица в кариерата — Равно третиране — Принцип на добра администрация — Задължение за полагане на грижа — Явна грешка в преценката — Злоупотреба с власт)	52
2010/C 148/93	Дело F-4/09: Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 15 април 2010 г.— de Britto Patricio-Dias/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Назначаване — Преназначаване — Служебен интерес — Съответствие между степен и длъжност — Право на защита — Мотивиране) ...	53

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2010/C 148/01)

Последна публикация на Съда в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 134, 22.5.2010 г.

Предишни публикации

ОВ С 113, 1.5.2010 г.

ОВ С 100, 17.4.2010 г.

ОВ С 80, 27.3.2010 г.

ОВ С 63, 13.3.2010 г.

ОВ С 51, 27.2.2010 г.

ОВ С 37, 13.2.2010 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>**Определяне на съдия, който ще замести председателя в качеството на съдия по обезпечителните
производства**

(2010/C 148/02)

На 12 май 2010 година Общият съд реши, в съответствие с член 106 от Процедурния правилник, че за периода от 1 юли 2010 година до 31 август 2010 година съдия Parasavvas ще замести председателя на Общия съд в качеството на съдия по обезпечителните производства, когато той отсъства или е възпрепятстван да изпълнява задълженията си.

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (трети състав) от 15 април 2010 г. (преюдициално запитване от Handens Tingsrätt, Швеция) — Наказателно производство срещу Lars Sandström

(Дело C-433/05) ⁽¹⁾

(Директиви 94/25/ЕО и 2003/44/ЕО — Сближаване на законодателствата — Плавателни съдове за отпих — Забрана за използване на плавателни съдове за индивидуално ползване извън публичните плавателни пътища — Членове 28 ЕО и 30 ЕО — Мерки с равностоен ефект — Достъп до пазара — Пречка — Опазване на околната среда — Пропорционалност — Директива 98/34/ЕО — Член 8 — Изменение на националното законодателство — Задължение за уведомяване — Условия)

(2010/C 148/03)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Handens Tingsrätt

Страна в главното наказателно производство

Lars Sandström

Предмет

Преюдициално запитване — Handens tingsrätt — Тълкуване на членове 28—30 ЕО и на Директива 2003/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 юни 2003 година, с която се изменя Директива 94/25/ЕО за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно плавателните съдове с развлекателна цел (ОВ L 214, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 40, стр. 105) — Забрана за използване на плавателни съдове за индивидуално ползване извън публичните плавателни пътища

Диспозитив

1. Директива 94/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 юни 1994 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно плавателните съдове с развлекателна цел, изменена с Директива 2003/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 юни 2003 година,

допуска национална правна уредба, която от съображения за опазване на околната среда забранява използването на плавателни съдове за индивидуално ползване извън определените пътища.

2. Членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС допускат такава национална правна уредба, при условие че:

— компетентните национални органи са задължени да приемат предвидените мерки по прилагане за определяне на районите извън публичните плавателни пътища, в които могат да бъдат използвани плавателните съдове за индивидуално ползване;

— тези органи действително са упражнили предоставените им за тази цел правомощия и са определили районите, отговарящи на условията, предвидени в националната правна уредба, и

— такива мерки са били приети в разумен срок след влизането в сила на тази правна уредба.

Запитващата юрисдикция трябва да провери дали тези условия са изпълнени по главното производство.

3. Член 8, параграф 1 от Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти трябва да се тълкува в смисъл, че измененията на проект за технически регламент, за който Европейската комисия вече е била уведомена съгласно първата алинея от тази разпоредба, които единствено спективат условията за използване на съответния продукт и следователно намаляват евентуалното въздействие на техническия регламент върху търговията, не представляват съществено

изменение на проекта по смисъла на третата алинея от посочената разпоредба и Колисията не трябва да бъде предварително уведомена за тях. Непредоставянето на Колисията на незначителни изменения на този регламент, преди той да бъде приет, не засяга неговото приложение, след като не съществува такова задължение за предварително уведомяване.

(¹) ОВ С 36, 11.2.2006 г.

Решение на Съда (голям състав) от 13 април 2010 г. (преюдициално запитване от Cour constitutionnelle, Белгия) — Nicolas Bressol, Anthony Wolf, Cédric Helie, Valérie Jabot, Claude Keusterickx, Denis Wilmet, Charlene Meurou, David Bacquart, Ayhar Gabriel Arslan, Yves Busegnies, Serge Clement, Sabine Gelaes, Etienne Dubuisson, Caroline Kinet, Dominique Peeters, Robert Lontie, Yannick Homerin, Isabelle Pochet, Walid Salem, Karin Van Loon, Olivier Leduc, Annick Van Wallendael, Dorothee Van Eecke, Olivier Ducruet, Céline Hinck, Nicole Arpigny, Eric De Gunsch, Thibaut De Mesmaeker, Mikel Ezquer, Constantino Balestra, Philippe Delince, Madeleine Merche, Jean-Pierre Saliez, Véronique de Mahieu, Muriel Alard, Danielle Collard, Pierre Castelein, Dominique De Crits, André Antoine, Christine Antierens, Brigitte Debert, Véronique Leloux, Patrick Parmentier, M. Simon, Céline Chaverot, Marine Guet, Floriane Poirson, Laura Soumagne, Elodie Hamon, Benjamin Lombardet, Julie Mingant, Anne Simon, Anaïs Serrate, Sandrine Jadaud, Patricia Barbier, Laurence Coulon, Renée Hollestelle, Jacqueline Ghion, Pascale Schmitz, Sophie Thirion, Céline Vandeuren, Isabelle Compagnion/ Gouvernement de la Communauté française

(Дело C-73/08) (¹)

(Гражданство на Съюза — Членове 18 и 21 ДФЕС — Директива 2004/38/ЕО — Член 24, параграф 1 — Свобода на пребиваване — Принцип на недопускане на дискриминация — Достъп до висше образование — Студенти, граждани на държава членка, които отиват в друга държава членка, за да следват там — Квота за записване на чуждестранни студенти за университетско обучение в областта на общественото здраве — Обосноваване — Пропорционалност — Риск за качеството на образованието по медицински и парамедицински специалности — Риск от недостиг на дипломирани лица в професионалните сектори на общественото здраве)

(2010/C 148/04)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour constitutionnelle

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Nicolas Bressol, Anthony Wolf, Cédric Helie, Valérie Jabot, Claude Keusterickx, Denis Wilmet, Charlene

Meurou, David Bacquart, Ayhar Gabriel Arslan, Yves Busegnies, Serge Clement, Sabine Gelaes, Etienne Dubuisson, Caroline Kinet, Dominique Peeters, Robert Lontie, Yannick Homerin, Isabelle Pochet, Walid Salem, Karin Van Loon, Olivier Leduc, Annick Van Wallendael, Dorothee Van Eecke, Olivier Ducruet, Céline Hinck, Nicole Arpigny, Eric De Gunsch, Thibaut De Mesmaeker, Mikel Ezquer, Constantino Balestra, Philippe Delince, Madeleine Merche, Jean-Pierre Saliez, Véronique de Mahieu, Muriel Alard, Danielle Collard, Pierre Castelein, Dominique De Crits, André Antoine, Christine Antierens, Brigitte Debert, Véronique Leloux, Patrick Parmentier, M. Simon, Céline Chaverot, Marine Guet, Floriane Poirson, Laura Soumagne, Elodie Hamon, Benjamin Lombardet, Julie Mingant, Anne Simon, Anaïs Serrate, Sandrine Jadaud, Patricia Barbier, Laurence Coulon, Renée Hollestelle, Jacqueline Ghion, Pascale Schmitz, Sophie Thirion, Céline Vandeuren, Isabelle Compagnion

Отговорник: Gouvernement de la Communauté française

Предмет

Преюдициално запитване — Cour constitutionnelle (по-рано известен като Cour d'arbitrage) (Белгия) — Тълкуване на член 12, първа алинея и член 18, параграф 1 ЕО във връзка с членове 149 и 150 ЕО — Определяне на квоти за записване на чуждестранни студенти в програми, предлагани от университетите и висшите училища в областта на общественото здраве — Принцип на недопускане на дискриминация — Обосновка и пропорционалност на рестриктивни мерки — Запазване на широк и демократичен достъп до качествено висше образование за населението на съответната държава членка — Опасност от недостиг на дипломирани лица в съответните професионални сфери, с което се застрашава общественото здраве

Диспозитив

1. Членове 18 и 21 ДФЕС не допускат национална правна уредба като разглежданата по главните производства, ограничаваща броя студенти, които не се считат за местни лица в Белгия, които могат да се запишат за първи път в медицинските и парамедицинските специалности на висши учебни заведения, освен ако след като прецени всички относими към случая данни, представени от компетентните органи, запитващата юрисдикция не установи, че посочената правна уредба се оказва обоснована с оглед на целта за защита на общественото здраве.
2. Компетентните органи не могат да се позовават на член 13, параграф 2, буква с) от Международния пакт за икономически, социални и културни права, приет от Общото събрание на Организацията на обединените нации на 16 декември 1966 г., ако запитващата юрисдикция приеме за установено, че Декретът на Френската общност от 16 юни 2006 г. за регулиране на броя студенти в някои специалности от първи цикъл на висшето образование е несъвместим с членове 18 и 21 ДФЕС.

(¹) ОВ С 116, 9.5.2008 г.

Решение на Съда (голям състав) от 13 април 2010 г. (преюдициално запитване от Landgericht Frankfurt am Main, Германия) — Wall AG/Община Франкфурт на Майн, Frankfurter Entsorgungs- und Service GmbH (FES)

(Дело C-91/08) ⁽¹⁾

(Концесии за услуги — Процедура за предоставяне — Задължение за прозрачност — Последващо заместване на подизпълнител)

(2010/C 148/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Frankfurt am Main

Страни в главното производство

Ищец: Wall AG

Ответници: Община Франкфурт на Майн, Frankfurter Entsorgungs- und Service GmbH (FES)

В присъствието на: Deutsche Städte Medien (DSM) GmbH

Предмет

Преюдициално запитване — Landgericht Frankfurt am Main — Тълкуване на членове 12, 43, 49 и 86, параграф 1 от Договора за ЕО, на принципите на прозрачност, равенство и недопускане на дискриминация, както и на член 2, параграф 1, буква б) и параграф 2 от Директива 80/723/ЕИО на Комисията от 25 юни 1980 година относно прозрачността на финансовите отношения между държавите членки и публичните предприятия (ОВ L 195, стр. 35), изменена с Директива 2000/52/ЕО на Комисията от 26 юли 2000 г. за изменение на Директива 80/723/ЕИО на Комисията относно прозрачността на финансовите отношения между държавите членки и публичните предприятия (ОВ L 193, стр. 75), и на член 1, параграф 9 от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116 и поправка в ОВ L 182, 2008 г., стр. 282) — Предоставяне на концесии за услуги — Понятие за публично предприятие — Последници за изпълнението на договора от неизпълнението на задължението за прозрачност при последваща промяна на подизпълнител

Диспозитив

1. Когато измененията в разпоредбите на концесионен договор за услуги имат съществено различни характеристики от тези, които са обосновавали сключването на първоначалния концесионен договор, и следователно могат да изразяват волята на страните да предговорят съществените условия на този договор, в съответствие с вътрешния правен ред на съответната държава членка би следвало да

се разпоредят всички необходими мерки, за да се възстанови прозрачността в процедурата, включително да се проведе нова процедура по предоставяне. Ако е необходимо, новата процедура за предоставяне би трябвало да бъде организирана в съответствие с правила, приспособени към спецификите на съответната концесия за услуги, и да позволи на предприятието от друга държава членка да получи достъп до необходимата информация относно посочената концесия преди тя да бъде предоставена.

2. Когато предприятието концесионер сключва договор във връзка с услуги, попадащи в предмета на предоставената му от регионален или местен орган концесия, задължението за прозрачност, произтичащо от членове 43 ЕО и 49 ЕО, както и от принципите на равно третиране и на недопускане на дискриминация на основание гражданство, не е налице, ако:

— това предприятие е създадено от посочения регионален или местен орган с оглед на обезвреждане на отпадъци и почистване на улици, но извършва дейност и на свободния пазар,

— 51 % от капитала на това предприятие са собственост на административно-териториалната единица, но управленските решения могат да се вземат само с мнозинство от три четвърти от гласовете в общото събрание на предприятието,

— само една четвърт от членовете на надзорния съвет на предприятието, включително председателят на този съвет, се назначават от същия регионален или местен орган, и

— повече от половината от оборота на предприятието е от двустранни договори за обезвреждане на отпадъци и почистване на улици на територията на административно-териториалната единица, като последната ги рефинансира от местните данъци и такси, платени от нейните граждани.

3. Принципите на равно третиране и на недопускане на дискриминация на основание гражданство, прогласени в членове 43 ЕО и 49 ЕО, както и произтичащото от тях задължение за прозрачност не изискват националните органи да прекратят договор, нито националните юрисдикции да издадат разпоредане при всеки случай на твърдяно неизпълнение на това задължение при предоставянето на концесии за услуги. Националният правен ред трябва да уреди правните средства за защита, които да осигурят спазване на правата, произтичащи за правните субекти от това задължение, така че тези средства за защита да не са по-неблагоприятни от подобни

вътрешноправни средства за защита и да не правят практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на тези права. Задължението за прозрачност произтича пряко от членове 43 ЕО и 49 ЕО, които имат непосредствено действие във вътрешния правен ред на държавите членки и имат предимство пред всяка разпоредба от националните правни системи, която им противоречи.

(¹) ОВ С 142, 7.6.2008 г.

Решение на Съда (трети състав) от 15 април 2010 г. (преюдициално запитване от Pest Megyei Bíróság, Република Унгария) — CIBA Speciality Chemicals Central and Eastern Europe Szolgáltató, Tanácsadó és Kereskedelmi Kft./Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály

(Дело C-96/08) (¹)

(Свобода на установяване — Пряко данъчно облагане — Вноска за професионално обучение — База за изчисляване на вноската, която трябва да плащат предприятията, установени на националната територия — Отчитане на разходите за заплати на работниците и служителите, наети в клон, който е установен в друга държава членка — Двойно данъчно облагане — Възможност за намаляване на брутния размер на вноската)

(2010/C 148/06)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Pest Megyei Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: CIBA Speciality Chemicals Central and Eastern Europe Szolgáltató, Tanácsadó és Kereskedelmi Kft.

Отговорник: Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály

Предмет

Преюдициално запитване — Pest Megyei Bíróság — Тълкуване на членове 43 и 48 ЕО — Национално законодателство, което предвижда при определянето на базата за изчисляване на вноската за професионално обучение, която трябва да плаща предприятие, установено на националната територия, да се отчитат разходите за заплати на работниците и служителите,

наети в клон на това предприятие, който е установен в друга държава членка, дори ако съответното предприятие е принудено да понася равностойна тежест заради това, че наема посочените работници в тази друга държава членка

Диспозитив

Членове 43 ЕО и 48 ЕО не допускат правна уредба на държава членка, по силата на която предприятие със седалище в тази държава е длъжно да плаща вноската, подобна на вноската за професионално обучение, чийто размер е изчислен на базата на неговите разходи за заплати, включително свързаните с установен в друга държава членка негов клон, ако по отношение на подобен клон това предприятие на практика е възпрепятствано да се ползва от предвидените от тази правна уредба възможности за намаляване на посочената вноска или да има достъп до тези възможности.

(¹) ОВ С 142, 7.6.2008 г.

Решение на Съда (първи състав) от 15 април 2010 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof, Германия) — E. Friz GmbH/Carsten von der Heyden

(Дело C-215/08) (¹)

(Защита на потребителите — Договори, сключени извън търговския обект — Приложно поле на Директива 85/577/ЕИО — Участие в договорен фонд за недвижими имоти от затворен тип, учреден като гражданско дружество — Отказ)

(2010/C 148/07)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: E. Friz GmbH

Отговорник: Carsten von der Heyden

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesgerichtshof — Тълкуване на член 1, параграф 1 и на член 5, параграф 2 от Директива 85/577/ЕИО на Съвета от 20 декември 1985 година относно защитата на потребителите във връзка с договорите, сключени извън търговския обект (ОВ L 372, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 188) — Приложно поле — Участие на потребител в договорен фонд за недвижими имоти от затворен тип, учреден като гражданско дружество, чийто основен предмет на дейност е инвестирането на капитал — Правни последици от отказ

Диспозитив

1. Директива 85/577/ЕИО на Съвета от 20 декември 1985 година относно защитата на потребителите във връзка с договорите, сключени извън търговския обект, се прилага за договор, сключен при обстоятелства като разглежданите по главното производство, който се отнася до участието на потребител в договорен фонд за недвижими имоти от затворен тип, учреден като гражданско дружество, когато приоритетно целта на това участие не е членството в дружеството, а да се направи финансова инвестиция.
2. При обстоятелства като тези по главното производство член 5, параграф 2 от Директива 85/577 допуска национално правило, съгласно което в случай на отказ от участие в договорен фонд за недвижими имоти от затворен тип, учреден като гражданско дружество, придобито в резултат от непоискано посещение в дома, потребителят може да предаде срещу това дружество правото да получи нетни ликвидационни активи, определено по размер в зависимост от стойността на неговото участие към датата на оттеглянето му от този фонд, като по този начин евентуално получи връщане на сума, по-малка от своята вноска, или бъде задължен да участва в загубите на посочения договорен фонд.

(¹) ОВ С 209, 15.8.2008 г.

Решение на Съда (първи състав) от 15 април 2010 г. — Claudia Gualtieri/Европейска комисия

(Дело С-485/08 Р) (¹)

(Обжалване — Командирован национален експерт — Дневна надбавка за престой — Принцип на равно третиране)

(2010/С 148/08)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Claudia Gualtieri (представители: P. Gualtieri и M. Gualtieri, avvocati)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представител: J. Curgall)

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (четвърти състав) от 10 септември 2008 г. по дело Gualtieri/Комисия

(Т-284/06), с което Първоинстанционният съд отхвърля искането за отмяна на Решението на Комисията от 30 януари 2006 г., с което се отхвърля искането на жалбоподателката да се коригира след развода ѝ размерът на надбавките, дължими на основание на член 17 от измененото Решение С(2002) 1559 на Комисията от 30 април 2002 г. относно режима, приложим към командированите национални експерти

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда г-жа Gualtieri да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 32 от 7.2.2009 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 15 април 2010 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof, Германия) — Handelsgesellschaft Heinrich Heine GmbH/Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV

(Дело С-511/08) (¹)

(„Директива 97/7/ЕО — Защита на потребителите — Договори, сключени от разстояние — Право на отказ — Възлагане на разходите за изпращане на стоката върху потребителя“)

(2010/С 148/09)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Handelsgesellschaft Heinrich Heine GmbH

Ответник: Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesgerichtshof — Тълкуване на член 6, параграф 1, второ изречение и на член 6, параграф 2 от Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 1997 година относно защитата на потребителя по отношение на договорите от разстояние (ОВ L 144, стр. 19; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 4, стр. 160) — Национално законодателство, което позволява в случай на отказ разходите за изпращане на стоката да се поемат от потребителя

Диспозитив

Член 6, параграф 1, първа алинея, второ изречение и член 6, параграф 2 от Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 1997 година относно защитата на потребителя по отношение на договорите от разстояние трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която позволява на доставчика по договор, сключен от разстояние, да възлага разходите за изпращане на стоките върху потребителя, когато последният упражни правото си на отказ.

(¹) ОВ С 32 от 7.2.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 15 април 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal de grande instance de Paris, Франция) — Fundación Gala-Salvador Dalí, Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos/Société Auteurs dans les arts graphiques et plastiques, Juan-Leonardo Bonet Domenech, Eulalia-María Bas Dalí, María del Carmen Domenech Biosca, Antonio Domenech Biosca, Ana-María Busquets Bonet, Mónica Busquets Bonet

(Дело C-518/08) (¹)

(Сближаване на законодателствата — Интелектуална собственост — Авторско право и сродни права — Право на възнаграждение при препродажба, в полза на автора на оригинално произведение на изкуството — Директива 2001/84/ЕО — Лица, които имат право на възнаграждение при препродажба след смъртта на автора на произведението — Понятие „правоприменници“ — Национална правна уредба, съгласно която за период от 70 години след годината на смъртта правото на възнаграждение при препродажба се запазва в полза на наследниците, с изключение на наследниците по завещание и останалите правоприменници на автора — Съвместимост с Директива 2001/84)

(2010/С 148/10)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de grande instance de Paris

Страни в главното производство

Инициатори: Fundación Gala-Salvador Dalí, Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos

Ответници: Société Auteurs dans les arts graphiques et plastiques, Juan-Leonardo Bonet Domenech, Eulalia-María Bas Dalí, María del Carmen Domenech Biosca, Antonio Domenech Biosca, Ana-María Busquets Bonet, Mónica Busquets Bonet

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal de grande instance de Paris — Тълкуване на член 6 и на член 8, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/84/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2001 година относно правото на [възнаграждение при] препродажба в полза на автора на оригинално произведение на изкуството (ОВ L 272, стр. 32, Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 240) — Лица, които имат право на възнаграждение при препродажба след смъртта на автора на произведението — Съвместимост с Директива 2001/84/ЕО на национална правна уредба, съгласно която за период от 70 години правото на възнаграждение при препродажба се запазва в полза на наследниците на автора, с изключение на наследниците по завещание и останалите правоприменници

Диспозитив

Член 6, параграф 1 от Директива 2001/84/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2001 година относно правото на [възнаграждение при] препродажба в полза на автора на оригинално произведение на изкуството трябва да се тълкува в смисъл, че допуска вътрешноправна разпоредба като разглежданата в главното производство, която запазва правото на възнаграждение при препродажба само за наследниците на автора по закон, но не и за наследниците по завещание. Независимо от това, за целите на прилагането на националната разпоредба, с която се транспонира посоченият член 6, параграф 1, запитващата юрисдикция трябва надлежно да вземе предвид всички релевантни съгласовителни норми в областта на наследяването на правото на възнаграждение при препродажба.

(¹) ОВ С 32, 7.2.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 15 април 2010 г. (преюдициални запитвания от Hoge Raad der Nederlanden и Gerechtshof te Amsterdam, Нидерландия) — X Holding B.V./Staatssecretaris van Financiën (C-538/08), Oracle Nederland BV/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi (C-33/09)

(Съединени дела C-538/08 и C-33/09) (¹)

(Шеста директива ДДС — Право на приспадане на заплатения по получени доставки данък — Национална правна уредба, с която се изключва правото на приспадане за някои категории стоки и услуги — Възможност за държавите членки да запазят в сила действащите към момента на влизане в сила на Шеста директива ДДС правила за изключване на правото на приспадане — Изменение след влизането в сила на тази директива)

(2010/С 148/11)

Език на производството: нидерландски

Запитващи юрисдикции

Hoge Raad der Nederlanden, Gerechtshof te Amsterdam

Страни в главното производство

Жалбоподатели: X Holding B.V. (C-538/08), Oracle Nederland BV (C-33/09)

Ответници: Staatssecretaris van Financiën (C-538/08), Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi (C-33/09)

Предмет

Преюдициално запитване — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Тълкуване на член 11, параграф 4 от Втора директива 67/228/ЕИО на Съвета от 11 април 1967 година относно хармонизацията на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — Структура и процедури за приложение на общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ 71, стр. 1303), на член 6, параграф 2 и на член 17, параграфи 2 и 6 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Изключване на правото на приспадане — Възможност за държавите членки да запазят съществуващите изключения към момента на влизане в сила на Шеста директива — Правна уредба, предхождаща Шеста директива, която предвижда изключване на правото на приспадане за някои категории стоки и услуги, предназначени за личен транспорт — Определяне на посочените категории

Диспозитив

1. Член 11, параграф 4 от Втора директива 67/228/ЕИО на Съвета от 11 април 1967 година относно хармонизацията на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — Структура и процедури за приложение на общата система на данъка върху добавената стойност и член 17, параграф 6 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат данъчна правна уредба на държава членка, съгласно която правото на приспадане на данък върху добавената стойност е изключено по отношение на разходите, от една страна, за „превозни средства за лично ползване“, „храна“, „напитки“ и „жилища“, както и за „организиране на отдих“ за членовете на персонала на данъчнозадълженото лице, и от друга страна, за „рекламни или други подаръци“.
2. Член 17, параграф 6 от Шеста директива 77/388 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която е приета преди влизането в сила на тази директива

и предвижда, че данъчнозадълженото лице не може да приспадне изцяло заплатения ДДС при получаването на някои стоки и услуги, които са използвани отчасти за стопански, отчасти за лични цели, а може да го приспадне само съразмерно на използването за стопански цели.

3. Член 17, параграф 6 от Шеста директива 77/388 трябва да се тълкува в смисъл, че позволява на държава членка след влизането в сила на посочената директива да измени съществуващо изключение от правото на приспадане, като изменението по принцип е предназначено да ограничи обхвата му, като обаче не би могла да се изключи, в отделни случаи и за конкретна данъчна година, възможността ѝ да разшири значението на това изключване поради общия характер на изменения режими.

(¹) ОВ С 55, 7.3.2009 г.
ОВ С 90, 18.4.2009 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 15 април 2010 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof, Австрия) — Friedrich G. Barth/Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung

(Дело C-542/08) (¹)

(Свободно движение на хора — Работници — Равно третиране — Специална надбавка за прослужено време за професорите в университети, предвидена в национална правна уредба, чието несъвместимост с общностното право е установена с решение на Съда — Погасителен срок — Принципи на равностойност и на ефективност)

(2010/C 148/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Friedrich G. Barth

Ответник: Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung

Предмет

Преюдициално запитване — Verwaltungsgerichtshof — Тълкуване на член 39 ЕО и на член 7, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 година относно свободното движение на работници в Общността (ОВ L 257, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 11) — Национална правна уредба, която предвижда специална надбавка за прослужено време за университетските преподаватели и за чиято предишна редакция с Решение на Съда от 30 септември 2003 г. по дело Köbler (C-224/01) е установено, че е несъвместима с общностното право — Изменена правна уредба, която като предвижда спиране на погасителния срок за преявяване на правото на разглежданата надбавка едва считано от датата на посоченото по-горе решение на Съда, поставя в неблагоприятно положение преподавателите, които са били лишени от тази надбавка на основание на предишната правна уредба, обявена за несъвместима с общностното право

Диспозитив

Правото на Съюза допуска правна уредба като разглежданата по главното производство, която обвързва с тригодишен погасителен срок исканията за изплащане на специални надбавки за прослужено време, които не са били предоставени на работник, упражнил правото си на свободно движение, на основание на несъвместимо с общностното право национално законодателство преди постановяването на Решение от 30 септември 2003 г. по дело Köbler (C-224/01).

(¹) ОВ С 90, 18.4.2009 г.

Решение на Съда (втори състав) от 15 април 2010 г. — Ralf Schröder/Служба на Общността за сортовете растения (СОСР)

(Дело C-38/09 P) (¹)

(Обжалване — Контрол от Съда — Регламенти № 2100/94 и № 1239/95 — Земеделие — Закрила от Общността на сортовете растения — Отличителен характер на предложения за закрита сорт — Общозвестност на сорта — Доказване — Сорт растение „SUMCOL 01“)

(2010/C 148/13)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Ralf Schröder (представител: T. Leidereiter, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба на Общността за сортовете растения (СОСР) (представители: M. Ekvad, B. Kiewiet; A von Mühlendahl, Rechtsanwalt)

Предмет

Жалба срещу решението на Първоинстанционния съд (седми състав) от 19 ноември 2008 г. по дело Schröder/СОСР (T-187/06), с което Първоинстанционният съд е отхвърлил подадената от жалбоподателя жалба за отмяна на решението на отделението по жалбите на Службата на Общността за сортовете растения (СОСР) от 2 май 2006 г., с което се отхвърля жалбата срещу решението на СОСР за отхвърляне на заявката за предоставяне на закрита от Общността на сорт растение „SUMCOL 01“ — Отличителен характер на предложения за закрита сорт — Доказателства, които могат се вземат предвид, за да се установи общозвестността на сорт — Погрешна преценка на фактите — Нарушение на правото на изслушване пред съд

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда г-н Schröder да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 82, 4.4.2009 г.

Решение на Съда (първи състав) от 15 април 2010 г. — Европейска комисия/Френска република

(Дело C-64/09) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2005/53/ЕО — Член 5, параграфи 3 и 4, член 6, параграф 3, както и член 7, параграф 1 — Неправилно транспортиране)

(2010/C 148/14)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P. Oliver и J.-B. Laignelot)

Отговорник: Френска република (представители: G. de Bergues и A. Adam)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Неприемане на всички необходими законови и подзаконови разпоредби за правилното и пълно транспониране на член 2 (точка 13), на член 4 (параграф 2, точка а), на член 5 (параграфи 3 и 4), на член 6 (параграф 3), на член 7 (параграф 1) и на член 8 (параграф 3) от Директива 2000/53/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 септември 2000 година относно излезлите от употреба превозни средства (ОВ L 269, стр. 34; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 342) — Понятията „информация за разкомплектоването“ на излезлите от употреба превозни средства и „разглобяване“ по време на третирането им — Задължение за производителите на превозни средства и компоненти да предоставят за всеки тип ново превозно средство, което се пуска на пазара, информация за разкомплектоването му под формата на ръководства или чрез електронните медии

Диспозитив

1. Като не е приела всички законови и подзаконови мерки, необходими за правилното и пълно транспониране на член 2, точка 13, член 4, параграф 2, буква а), член 5, параграфи 3 и 4, доколкото по отношение на последния параграф разкомплектовачите, приели поемането на излязло от употреба превозно средство за унищожаване, са изключени от системата за компенсиране на разходите за третиране, както и на член 7, параграф 1 и член 8, параграф 3 от Директива 2000/53/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 септември 2000 година относно излезлите от употреба превозни средства, Френската република не е изпълнила задълженията си по тази директива.
2. Отхвърля иска в останалата му част.
3. Европейската комисия и Френската република понасят съответно направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 90, 18.4.2009 г.

Решение на Съда (пети състав) от 15 април 2010 г. — Европейска комисия/Ирландия

(Дело С-294/09) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2006/43/ЕО — Задължителен одит на годишните счетоводни отчети и на консолидираните счетоводни отчети — Липса на пълно транспониране в предвидения срок — Липса на съобщение за мерките за транспониране)

(2010/С 148/15)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Braun и A.-A. Gilly)

Ответник: Ирландия (представител: D. O'Hagan)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Неприемане или несъобщаване в предвидения срок на необходимите мерки за съобразяване с Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 година относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети, за изменение на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕО на Съвета и за отмяна на Директива 84/253/ЕИО на Съвета (ОВ L 157, стр. 87; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 122.)

Диспозитив

1. Като не е приела в предвидения срок всички законови, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 година относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети, за изменение на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕО на Съвета и за отмяна на Директива 84/253/ЕИО на Съвета, и във всеки случай, като не е съобщила на Комисията на Европейските общности разпоредбите на вътрешното право, за които се предполага, че осигуряват това съобразяване, Ирландия не е изпълнила задълженията си по член 53 от посочената директива.
2. Осъжда Ирландия да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 220, 12.9.2009 г.

Определение на Съда (пети състав) от 5 февруари 2010 г. — Volker Mergel, Klaus Kampfinkel, Burkart Bill, Andreas Herden/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело С-80/09 Р) (¹)

(Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 7, параграф 1, буква в) — Отказ да се регистрира марката — Словна марка „Patentconsult“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Жалба отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна)

(2010/С 148/16)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Volker Mergel, Klaus Kampfinkel, Burkart Bill, Andreas Herden (представител: G.P. Friderichs, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: S. Schäffner)

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (втори състав) от 16 декември 2008 г. по дело Mergel и др./СХВП (Т-335/07), с което същият отхвърля жалбата за отмяна на решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 25 юни 2007 г., отхвърлящо жалбата срещу решението на проверителя за отказ да се регистрира словната марка на Общността „Patentconsult“ за стоки и услуги от класове 35, 41 и 42 — Отличителен характер на марка, съставена изключително от знаци или означения, които могат да служат за обозначаване на характеристиките на съответните стоки или услуги

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда г-н Mergel, г-н Kampfenkel, г-н Bill и г-н Herden да заплатят съдебните разноски.

(¹) ОВ С 90, 18.4.2009 г.

Определение на Съда (пети състав) от 18 март 2010 г. — Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE)/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело С-282/09 Р) (¹)

(Обжалване — Член 119 от Процедурния правилник — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 7, параграф 1, букви б) и в) — Отказ да се регистрира марката — Обща преценка с оглед на стоките и услугите, обхванати от заявката за регистрация — Стоки и услуги, които образуват хомогенни групи — Отчасти явно неоснователна и отчасти явно недопустима жалба)

(2010/С 148/17)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) (представители: P. Greffe и L. Paudrat, avocats)

Другата страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: A. Folliard-Monguiral)

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (трети състав) от 20 май 2009 г. по дело CFCMCEE/СХВП (съединени дела Т-405/07 и Т-406/07) за отхвърляне на жалбите на жалбоподателя срещу решенията на първи апелативен състав на СХВП от 10 юли и от 12 септември 2007 г., с които от своя страна се отхвърлят жалбите на жалбоподателя срещу отказите на проверителя да регистрира като марки словните знаци PAYWEB CARD и P@YWEB CARD за стоки и услуги от класове 9, 36 и 38 по смисъла на Ницката спогодба от 15 юни 1957 г. относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки — Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) и на член 73 от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146) — Необходимост от отделна проверка на всяко от основанията за отказ на регистрация на марка съгласно член 7, параграф 1 от посочения регламент — Изискване за мотивиране на отказа на регистрация по отношение на всяка от разглежданите в заявката за регистрация стока и услуга — Стоки и услуги, които съставляват хомогенни групи

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 233, 26.9.2009 г.

Преюдициално запитване, отправено от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия) на 29 декември 2009 г. — Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof/E и F

(Дело С-550/09)

(2010/С 148/18)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Ответници: E, F

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли — предвид изменената процедура в резултат на решение на Съвета на Европейския съюз от 28 юни 2007 г. (2007/445/ЕО) ⁽¹⁾ — включването в списък въз основа на член 2 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 на Съвета от 27 декември 2001 г. ⁽²⁾ на организация, която не е обжалвала засягащите я решения, да се счита за ефективно (действително) от самото начало, дори когато включването в списъка е направено при нарушение на основни процесуални гаранции?
2. Трябва ли членове 2 и 3 Регламент (ЕО) № 2580/2001 на Съвета от 27 декември 2001 г. да се тълкуват в смисъл, че може да бъде налице предоставяне на средства, други финансови активи и икономически източници на юридическо лице, група или предприятие, включени в списъка по член 2, параграф 3 от Регламента, участие в такива действия или участие в действия, чиято цел е заобикалянето на член 2, и когато самото извършвашо тези действия лице е член на това юридическо лице, група или предприятие?
3. Трябва ли членове 2 и 3 Регламент (ЕО) № 2580/2001 на Съвета от 27 декември 2001 г. да се тълкуват в смисъл, че може да бъде налице предоставяне на средства, други финансови активи и икономически източници на юридическо лице, група или предприятие, включени в списъка по член 2, параграф 3 от Регламента, участие в такива действия или участие в действия, чиято цел е заобикалянето на член 2, и когато финансовите активи, предназначени за предоставяне на юридическото лице, групата или предприятието, вече са (непряко) на тяхно разположение?

⁽¹⁾ 2007/445/ЕО: Решение на Съвета от 28 юни 2007 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на решения 2006/379/ЕО и 2006/1008/ЕО (ОВ L 169, стр. 58).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 2580/2001 на Съвета от 27 декември 2001 година относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания (ОВ L 344, стр. 70; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 169).

Жалба, подадена на 12 февруари 2010 г. от France Télécom SA срещу Решение, постановено от Първоинстанционния съд (трети състав) (понастоящем Общ съд) на 30 ноември 2009 г. по съединени дела T-427/04 и T-17/05, Френска република и France Télécom/Комисия

(Дело C-81/10 P)

(2010/C 148/19)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: France Télécom SA (представители: S. Hautbourg, L. Olza Moreno, L. Godfroid и M. van der Woude, avocats)

Други страни в производството: Европейска комисия, Френска република

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното съдебно решение,
- да се постанови окончателно решение по същество в съответствие с член 61 от Статута на Съда и да се уважат исканията на France Télécom, направени в първоинстанционното производство,
- при условията на евентуалност, делото да се върне за ново разглеждане на Общия съд, и
- Комисията да бъде осъдена изцяло да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят сочи пет правни основания.

С първото правно основание France Télécom твърди, че Общият съд нарушава понятието за държавна помощ, като в случая приема тази квалификация, макар да установява освен това, че наличието (или не) на евентуално предимство в настоящия случай не зависи от присъщите на разглежданата схема особености, а от външни за самата нея фактори, чиито последици са могли да бъдат установени едва *впоследствие*. В този смисъл Общият съд накърнява самото естество на системата за предварителен контрол на държавните помощи, предвидена в членове 107 и 108 от ДФЕС, а именно система *ex ante*, основаваща се на обективен анализ на присъщите особености на схемите след предварително уведомление от страна на националните органи.

С второто си правно основание жалбоподателят изтъква, че Общият съд нарушава понятието за предимство, като отказва да извърши цялостен анализ на всички разпоредби, предвидени в рамките на дерогационния данъчен режим. Установен със Закон № 90-568, този режим всъщност предвижда два специфична вида облагане, единият с „фиксиран налог“ през периода 1991—1993 г., довел до свързоблагане на жалбоподателя в сравнение с това по общия ред, а другият — по общия ред за периода 1994—2002 г., последниците от който били благоприятни за жалбоподателя. Като отказва да съпостави като цяло последниците от дерогационния данъчен режим с тези по общия ред за двата разглеждани периода, Общият съд допуска редица грешки при прилагане на правото.

С третото си правно основание жалбоподателят твърди, че е налице нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания, тъй като Общият съд отказа да приеме, че запазеното от Комисията мълчание в нейното решение от 8 февруари 2005 г. относно La Poste във връзка с установения данъчен режим е могло да породи у жалбоподателя оправдани очаквания за съответствието на разглежданите мерки с правилата в областта на държавните помощи. Освен това Общият съд не взема под внимание някои изключителни обстоятелства, присъщи за настоящото дело, които обосновават прилагането на принципа на защита на оправданите правни очаквания.

С четвъртото си правно основание France Télécom сочи липсата на мотиви в решението, тъй като Общият съд замества мотивите на Комисията със собствените си мотиви в отговор на представените от France Télécom доводи, изведени от нарушаването на принципа за погасяване на схемата за помощи. В този смисъл според жалбоподателя десетгодишният давностен срок, предвиден в член 15, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999⁽¹⁾, е трябвало да се изчисли от 2 юли 1990 г., когато Закон № 90-568 установява разглеждания данъчен режим, а не от датата на действителното отпускане на помощта на нейния получател.

Накрая, с петото си и последно правно основание жалбоподателят поддържа, че Общият съд допуска грешка при прилагане на правото, като постановява, че без да нарушава принципа на правна сигурност, въз основа на „диапазон“ Комисията може да изрази помощта в количествено отношение и да разпорежи възстановяването ѝ, при положение че е невъзможно да се определи реалното предимство, от което той е могъл да се ползва. Освен това Общият съд не отговоря на всички доводи, изведени от нарушаването на принципа на правна сигурност.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Преюдициално запитване, отправено от Conseil d'État (Белгия) на 5 март 2010 г. — European Air Transport SA/Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

(Дело C-120/10)

(2010/C 148/20)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Ищец: European Air Transport SA

Ответници: Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли понятието „експлоатационно ограничение“, посочено в член 2, буква д) от Директива 2002/30/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 март 2002 година относно установяването на правила и процедури за въвеждането на експлоатационни ограничения, свързани с шума на летищата на Общността,⁽¹⁾ да се тълкува като включващо правила за максимално допустимите стойности на измереното на земята ниво на шума, които да се спазват при летене над територии, разположени в близост до летище и при превишаването на които на извършителя може да се наложи санкция, като се отчита това, че въздухоплавателните средства са длъжни да следват въздушните линии и да се съобразяват с процедурите за кацане и излитане, установени от други административни органи без да се има предвид спазването на тези максимално допустими стойности на шума?
2. Трябва ли член 2, буква д) и член 4, параграф 4 от същата директива да се тълкуват в смисъл, че „всяко експлоатационно ограничение“ трябва да бъде „базирано на технически характеристики“ или тези разпоредби позволяват други разпоредби относно защитата на околната среда да ограничат достъпа до летищата в зависимост от измереното на земята ниво на шума, което да се спазва при летене над територии, разположени в близост до летище и като се има предвид, че при превишаване на това ниво на извършителя може да се наложи санкция?
3. Трябва ли член 4, параграф 4 от същата директива да се тълкува като забраняващ в допълнение към експлоатационните ограничения, базирани на технически характеристики, които се основават на шума, излъчван от въздухоплавателното средство, да се въвеждат правила относно защитата на околната среда, които определят максимално допустими стойности на измереното на земята ниво на шума, които да се спазват при летене над територии, разположени в близост до летище?

4. Трябва ли член 6, параграф 2 от същата директива да се тълкува като забраняващ правилата да фиксират максимално допустими стойности на измереното на земята ниво на шума, които да се спазват при летен над територии, разположени в близост до летище и при превишаването на които на извършителя може да се наложи санкция, когато тези правила могат да бъдат нарушени от самолети, отговарящи на стандартите от том 1, част II, глава 4 на приложение 16 към Конвенцията за международно гражданско въздухоплаване?

(¹) ОВ L 85, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 8, стр. 219.

Преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof (Австрия) на 8 март 2010 г. — Waltraud Brachner/Pensionsversicherungsanstalt

(Дело С-123/10)

(2010/С 148/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Waltraud Brachner

Отговорник: Pensionsversicherungsanstalt

Преюдициални въпроси

1. Член 4 от Директива 79/7/ЕИО (¹) трябва ли да се тълкува в смисъл, че системата за годишно адаптиране на пенсиите (индексирание), предвидена в законодателството относно пенсионното осигуряване, попада в обхвата на забраната за дискриминация в параграф 1 от тази разпоредба?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос:

Член 4 от Директива 79/7/ЕИО трябва ли да се тълкува в смисъл, че не допуска национална разпоредба относно годишното адаптиране на пенсиите, съгласно която за определена група получаващи ниски пенсии лица се предвижда потенциално по-малко увеличение в сравнение с други получаващи пенсия лица, доколкото тази разпоредба

засяга неблагоприятно 25 % получаващи пенсия лица от мъжки пол и 57 % получаващи пенсия лица от женски пол, без да е налице обективна обосновка за това?

3. При утвърдителен отговор на втория въпрос:

Може ли неблагоприятна последица за получаващи пенсия лица от женски пол, произтичаща от годишното увеличение на пенсиите им, да се обоснове с по-ниската пенсионна възраст на тези лица и/или по-дългия период, през който получават пенсия, и/или с обстоятелството, че стандартният размер на предвидения в осигурителното право минимален доход (стандартен размер на компенсиращата добавка) е увеличен несъразмерно, когато разпоредбите относно плащането на предвидения в осигурителното право минимален доход (компенсираща добавка) изискват да се отчетат другите доходи на получаващото пенсия лице и дохода на съпруга му, с който то живее в едно домакинство, докато пенсията на други получаващи пенсия лица се увеличава, без да се отчетат другите доходи на получаващото пенсия лице и доходите на съпруга му?

(¹) Директива 79/7/ЕИО на Съвета от 19 декември 1978 година относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване (ОВ L 6, 1979 г., стр. 24; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 192)

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal de première instance de Bruxelles (Белгия) на 12 март 2010 г. — Corman SA/Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Дело С-131/10)

(2010/С 148/22)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance de Bruxelles

Страни в главното производство

Жалбоподател: Corman SA

Отговорник: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Преюдициални въпроси

1. Може ли разпоредбите на Регламент (ЕО) № 2571/97 на Съвета от 15 декември 1997 г. относно продажбата на масло на намалена цена и относно отпускането на помощи за сметана, масло и концентрирано масло за употреба при производството на сладкарски продукти, сладолед и други хранителни продукти⁽¹⁾, регламент за прилагане на Регламент (ЕО) № 1255/99 [на Съвета от 17 май 1999 година] относно общата организация на пазара на мляко и млечни продукти⁽²⁾, да се разглеждат като съставляващи секторна общностна правна уредба, която представлява дерогация на член 3, параграф 1 от Регламент № 2988/95 от 18 декември 1995 година⁽³⁾, и като пречка за прилагането на националните разпоредби относно давността?
2. Трябва ли член 3, параграф 3, от Регламент № 2988/95 от 18 декември 1995 година да се разбира в смисъл, че той намира приложение, ограничено до случаите, в които нередността е допусната от бенефициера на субсидията, като общото правило за четиригодишния давностен срок се прилага към всички случаи на нередности, допуснати от съдоговорители на бенефициера и то, като се има пред вид максималният четиригодишен срок, приложим към [общностната] правна уредба относно съдоговорителите в рамките на общата организация на пазара на мляко и млечни продукти?

⁽¹⁾ ОВ L 350, стр. 3.

⁽²⁾ ОВ L 160, стр. 48.

⁽³⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166).

Иск, предявен на 15 март 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия

(Дело C-133/10)

(2010/C 148/23)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: V. Peere и K. Walkerová)

Ответник: Кралство Белгия

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е приело законовите, подзаконовите и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2005/81/ЕО на Комисията от 28 ноември 2005 година за изменение на Директива 80/723/ЕИО относно прозрачността на финансовите отношения между държавите членки и публичните предприятия, както и за финансова прозрачност в определени предприятия⁽¹⁾, и във всички случаи, като не е уведомило Комисията за тяхното приемане, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по тази директива,
- да се осъди Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2005/81/ЕО е изтекъл на 19 декември 2006 г. Към датата на предявяване на настоящия иск обаче ответникът все още не е взел всички необходими мерки за транспониране на директивата или, във всички случаи, не е уведомил за тях Комисията.

⁽¹⁾ ОВ L 312, стр. 47.

Преюдициално запитване, отправено от Conseil d'État (Белгия) на 15 март 2010 г. — Европейски общности/ Région de Bruxelles-Capitale

(Дело C-137/10)

(2010/C 148/24)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Ищец: Европейски общности

Ответник: Région de Bruxelles-Capitale

Преюдициални въпроси

1. Член 282 от Договора за създаване на Европейската общност и по-конкретно думите „[з]а тази цел Общността се представлява от Комисията“, съдържащи се във второто изречение от този член, трябва ли да се тълкуват в смисъл, че дадена институция е действително упълномощена да представлява Общността поради самото обстоятелство, че е налице упълномощаване, с което Комисията делегира на тази институция своите правомощия за процесуално представителство на Общността, независимо дали това упълномощаване посочва или не поименно физическо лице, оправомощено да представлява делегираната институция?
2. При отрицателен отговор, национална юрисдикция като Conseil d'État може ли да провери допустимостта на иск или жалба на европейска институция, надлежно упълномощена от Комисията, за да подаде иск или жалба пред съд, по смисъла на член 282, второ изречение от Договора за създаване на Европейската общност, като разгледа дали тази институция е представлявана от съответното физическо лице, което е оправомощено да подаде иск или жалба пред национална юрисдикция?
3. При условията на евентуалност, и при утвърдителен отговор на предходния въпрос, член 207, параграф 2, първа алинея от Договора за създаване на Европейската общност и по-конкретно думите „се подпомага от заместник-генерален секретар, отговарящ за функционирането на Генералния секретариат“, трябва ли да се тълкуват в смисъл, че заместник-генералният секретар на Съвета може действително да представлява Съвета за целите на подаването на иск или жалба пред националните съдилища?

Преюдициално запитване отправено от Административен съд София-град (България) на 15 март 2010 г. — „ДП груп“ ЕООД/Директор на Агенция „Митници“

(Дело C-138/10)

(2010/C 148/25)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд София-град

Страни в главното производство

Ищец: „ДП груп“ ЕООД

Отвeтник: Директор на Агенция „Митници“

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 63 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността⁽¹⁾, при условията на главното производство, да се тълкува във смисъл, че задължава митническият орган да извърши само проверка за съответствие на митническата декларация на условията по член 62 от този регламент като извърши само контрол по документи в обхвата, посочен в член 68 от този регламент и въз основа само на представените документи да вземе решение за приемане на митническата декларация, когато е възникнало съмнение за правилността на тарифния код на стоката и е необходима специализирана експертиза за определянето на този код?
2. Следва ли решението на митническият орган за незабавно приемане на митническата декларация по реда на член 63 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, при условията на главното производство, да се тълкува като решение на митнически орган по член 4, точка 5, във връзка с член 8, параграф 1, първо тире от същия кодекс, в това число и като такова решение относно цялото съдържание на подадената митническа декларация, когато са налице едновременно следните условия:
 - а) решението на митническият орган за приемането на митническата декларация е прието само въз основа на представените документи към същата;
 - б) при извършване на необходимите проверки преди приемането на митническата декларация е съществувало съмнение, че декларираният тарифен код на стоката е неверен;
 - в) при извършване на необходимите проверки преди приемането на митническата декларация е съществувала непълнота на информацията за съдържанието на декларираната стока, от значение за правилното определяне на тарифния код;
 - г) при проверката преди приемането на декларацията е взета проба за извършване на експертиза за правилното определяне на тарифния код на стоката?

3. Следва ли член 63 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, да се тълкува при условията на главното производство, че:

- a) допуска да се оспори пред съд законосъобразността на приемането на митническата декларация, след като е разрешено вдигането на стоката, или
- б) приемането на митническата декларация не подлежи на оспорване, тъй като само регистрира декларирането на стоките пред митническите органи и определя момента на възникване на вносното митническо задължение, не представлява решение на митнически орган по въпросите за правилното тарифно класиране и размера на дължимите митни сборове по тази декларация?

⁽¹⁾ ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58.

Преюдициално запитване, отправено от Kammergerichts Berlin (Германия) на 18 март 2010 г. — Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts/JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch

(Дело C-144/10)

(2010/C 148/26)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Kammergericht Berlin

Страни в главното производство

Ищци: Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts

Ответник: JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch

Преюдициални въпроси

1. Попадат ли в приложното поле на член 22, точка 2 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ⁽¹⁾ също и спорове, по които дадено дружество или юридическо лице противопоставя на иск,

предявен срещу него във връзка с действителността на правна сделка, че решенията на неговите органи, довели до сключването ѝ, са недействителни поради нарушение на разпоредбите на устава му?

2. При положителен отговор на първия въпрос: приложим ли е член 22, точка 2 от Регламент № 44/2001 и по отношение на публичноправни юридически лица, ако действителността на решенията на неговите органи трябва да се провери от гражданскоправни юрисдикции?

3. При положителен отговор на втория въпрос: юрисдикцията на държава членка, която последна е била сезирана по спор на основание на член 27 от Регламент № 44/2001, трябва ли да спре производството, когато по отношение на дадено споразумение относно компетентността се твърди, че не поражда правно действие поради недействителност, съгласно устава на една от страните, на решението на органите ѝ?

⁽¹⁾ ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.

Преюдициално запитване, отправено от Handelsgerichts Wien (Австрия) на 22 март 2010 г. — Eva-Maria Painer/Standard VerlagsGmbH, Axel Springer AG, Süddeutsche Zeitung GmbH, SPIEGEL-Verlag Rudolf AUGSTEIN GmbH & Co KG, Verlag M. DuMont Schauberg Expedition der Kölnischen Zeitung GmbH & Co KG

(Дело C-145/10)

(2010/C 148/27)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Handelsgericht Wien

Страни в главното производство

Ищци: Eva-Maria Painer

Ответници: Standard VerlagsGmbH, Axel Springer AG, Süddeutsche Zeitung GmbH, SPIEGEL-Verlag Rudolf AUGSTEIN GmbH & Co KG, Verlag M. DuMont Schauberg Expedition der Kölnischen Zeitung GmbH & Co KG

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 6, точка 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че допуска да бъде приложен този член и следователно делата да бъдат съединени, когато исковете са предявени срещу множество ответници за по същество идентични нарушения на авторското право на различни национални правни основания, чиито основни елементи по същество са идентични — какъвто е случаят за всички държави членки с иска за преустановяване на неправомерното използване, независимо дали то е извършено виновно, иска за подходящо заплащане при нарушение на авторското право и иска за обезщетение за вреди, причинени от неправомерно използване на произведението?
2. а) С оглед на член 5, параграф 5 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество ⁽²⁾, следва ли член 5, параграф 3, буква г) от същата директива да се тълкува в смисъл, че се допуска прилагането му, когато прессъобщение, в което се цитира дадено произведение или друг закрилян обект, не е литературно произведение, защитено от авторско право?
 - б) С оглед на член 5, параграф 5 от Директива 2001/29, следва ли член 5, параграф 3, буква г) от същата директива да се тълкува в смисъл, че допуска да бъде приложен, когато името на автора или на изпълнителя не е добавено към цитираното произведение или другия закрилян обект?
3. а) С оглед на член 5, параграф 5 от Директива 2001/29, следва ли член 5, параграф 3, буква д) от същата директива да се тълкува в смисъл, че в интерес на разглежданото в рамките на обществената сигурност наказателно правосъдие прилагането му изисква конкретно, актуално и изрично искане за публикуване на снимката от страна на органите по сигурността, т.е. публикуването на снимката да е официално разпоредено за целите на дадено издирване и че в противен случай е извършено нарушение на авторското право?
 - б) При отрицателен отговор на въпрос 3а): могат ли медиите да се позоват на член 5, параграф 3, буква ц) от Директива 2001/29, когато без наличието на издирване от страна на органите сами са решили да публикуват снимките „в интерес на обществената сигурност“?
 - в) При положителен отговор на въпрос 3б): достатъчно ли е в такъв случай твърдението a posteriori на медиите, че публикуването на снимките е служило за целите на дадено издирване, или винаги е необходимо да има

конкретно искане към читателите за съдействие за разкриване на престъпление, което трябва да е пряко свързано с публикуването на снимката?

4. Следва ли член 1, параграф 1 във връзка с член 5, параграф 5 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество и член 12 от Бернската конвенция за закрила на литературните и художествените произведения (парижката ѝ редакция от 24 юли 1971 г.), по-специално с оглед на член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи от 20 март 1952 г. и член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз ⁽³⁾, да се тълкуват в смисъл, че фотографските произведения и/или на фотографиите, и в частност портретните снимки, са „по-слабо“ защитени или че въобще не са защитени от авторското право, тъй като предвид „реалистичното заснемане“ разкриват много ограничени възможности за оформление?

⁽¹⁾ ОВ, L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.

⁽²⁾ ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230.

⁽³⁾ ОВ C 364, 2000 г., стр. 1.

Иск, предявен на 26 март 2010 г. — Европейска комисия/Република Австрия

(Дело C-146/10)

(2010/C 148/28)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Marghelis и M. Adam)

Ответник: Република Австрия

Искания на ищеца

Европейската комисия иска следното:

- да се установи, че като не е приела законовите, подзаконовни и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2006/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година относно управлението на отпадъците от минодобивните индустрии и за изменение на Директива 2004/35/ЕО ⁽¹⁾ и при всички положения, като не е уведомила Комисията в пълна степен за така приетите разпоредби, Република Австрия не е изпълнила задълженията си съгласно тази директива;

— да се осъди Република Австрия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директивата е изтекъл на 1 май 2008 г.

(¹) ОВ L 102, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 16, стр. 3.

Преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division на 29 март 2010 г. — British Sugar plc/Rural Payments Agency — Executive Agency of the Department for Environment, Food and Rural Affairs

(Дело C-147/10)

(2010/C 148/29)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division

Страни в главното производство

Жалбоподател: British Sugar plc

Ответник: Rural Payments Agency — Executive Agency of the Department for Environment, Food and Rural Affairs

Преюдициални въпроси

1. Невалиден ли е Регламент (ЕО) № 1193/2009 на Комисията (¹) предвид Решение от 8 май 2008 г. по дело Zuckerfabrik Jülich AG/Hauptzollamt Aachen (C-5/06 и C-23/06—C-36/06, Сборник, стр. I-3231) и Определение 6 октомври 2008 г. по дело SAFBA, (C-175/07—C-184/07, Сборник, стр. I-142*)?
2. Невалиден ли е, от друга страна, Регламент (ЕО) № 1193/2009, предвид правното основание, на което е бил приет, а именно Регламент (ЕО) № 1260/2001 на Съвета от 19 юни 2001 година относно общата организация на пазара в сектора на захарта (²)?
3. При изчисляване на обезщетението, което трябва да се плати на основание надплатените налози върху производството на

захар за пазарните години 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005, 2005/2006, трябва ли приложимият обменен курс и датата на обмяната да бъдат определени съгласно правото на Европейския съюз? Ако това е така, член 6 от Регламент (ЕО) № 1193/2009 на Комисията трябва ли да бъде тълкуван в смисъл, че изисква обезщетението да бъде платено в зависимост от обменните курсове, приложими към момента на първоначалното изчисляване на надплатения налог? Ако това е така, валиден ли е член 6 от Регламент (ЕО) № 1193/2009 на Комисията?

4. По отношение на лихвите:

- i) Правото на ЕС допуска ли лице в положението на жалбоподателя да получи от националния орган, компетентен да събира налога върху производството, лихви върху надплатените в резултат от невалиден регламент на Комисията суми, в случай, че този орган не може да получи лихвите върху съответните суми, които трябва да му бъдат изплатени от Комисията?
- ii) Ако отговорът на въпрос i) по-горе е утвърдителен, законодателството на ЕС относно собствените ресурси (Решение 2000/597/ЕО, Евратом (³) и Регламент (ЕО) № 1150/2000 за неговото прилагане (⁴)), тълкувано правилно, допуска ли компетентен държавен орган, който събира налога върху производството, да получава лихвите върху сумите, които трябва да му изплати Комисията, при обстоятелства, каквито са налице по настоящото дело?
- iii) Ако отговорът на въпрос i) е отрицателен: правото на ЕС допуска ли национален съд или орган да упражняват правото си на преценка, като не присъдят лихви в случай на присъждане на обезщетение на лице, което се намира в положението на жалбоподателя?

(¹) Регламент (ЕО) № 1193/2009 на Комисията от 3 ноември 2009 година за поправка на регламенти (ЕО) № 1762/2003, (ЕО) № 1775/2004, (ЕО) № 1686/2005 и (ЕО) № 164/2007 и за определяне на размера на налога върху производството в сектора на захарта за пазарните години 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 и 2005/2006 (ОВ L 321, стр. 1).

(²) ОВ L 178, стр. 1.

(³) Решение на Съвета от 29 септември 2000 година относно системата на собствените ресурси на Европейските общности (ОВ L 253, стр. 42; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 206).

(⁴) Регламент (ЕО, Евратом) № 1150/2000 на Съвета от 22 май 2000 година за прилагане на Решение 94/728/ЕО, Евратом относно системата за собствени ресурси на Общностите (ОВ L 130, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 184).

Преюдициално запитване, отправено от Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Гърция) на 29 март 2010 г. — Zoi Chatzi/Ypourgos Oikonomikon

(Дело C-149/10)

(2010/C 148/30)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Гърция)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Zoi Chatzi

Ответник: Ypourgos Oikonomikon

Преюдициални въпроси

1. Може ли да се приеме, че с клауза 2, точка 1 от Директива 96/34/ЕО на Съвета от 3 юни 1996 година относно рамковото споразумение за родителския отпуск, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП), тълкувана в светлината на член 24 от Хартата на основните права на Европейския съюз, свързан с правата на детето, както и на предвиденото в същата харта повишено равнище на защита на тези права, същевременно се създава право на родителски отпуск и за детето, така че предоставянето на само един родителски отпуск при раждане на близнаци съставлява нарушение на член 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз поради дискриминация въз основа на раждане, както и поради несъвместимо с принципа на пропорционалност ограничаване на правата на близнаците?
2. При отрицателен отговор на първия въпрос, трябва ли думата „раждане“ в клауза 2, точка 1 от Директива 96/34/ЕО да се тълкува в смисъл, че на работещите родители се предоставя двойно право на родителски отпуск, тъй като многоплодната бременност завършва с две последователни раждания на деца (близнаци), или в смисъл, че родителският отпуск се предоставя поради самото раждане, независимо от броя на родените деца, и че в последния случай не е нарушено равенството пред закона, установено в член 20 от Хартата на основните права на Европейския съюз?

Преюдициално запитване, отправено от Højesteret (Дания) на 31 март 2010 г. — Unomedical A/S/Skatteministeriet

(Дело C-152/10)

(2010/C 148/31)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Højesteret

Страни в главното производство

Ищец: Unomedical A/S

Ответник: Skatteministeriet

Преюдициални въпроси

1. Произведена от пластмасови материали торба за диализа, която е специално проектирана за диализната апаратура и може да се използва само с тази апаратура, трябва ли да се класира в
 - глава 90, подпозиция 9010 90 30, като „част“ и/или „принадлежност“ на диализната апаратура
 - или в
 - глава 39, подпозиция 3926 90 99 от Комбинираната номенклатура като пластмаси и пластмасови изделия?
2. Произведена от пластмасови материали дренажна уринаторна торба, която е специално проектирана и следователно може да се използва — и действително се използва — само с катетър, трябва ли да се класира в
 - глава 90, подпозиция 9018 39 90 30, като „част“ и/или „принадлежност“ на катетър,
 - или в
 - глава 39, подпозиция 3926 90 99 от Комбинираната номенклатура като пластмаси и пластмасови изделия?

Жалба, подадена на 6 април 2010 г. от г-н Karen Goncharov срещу решението на Общия съд (четвърти състав), постановено на 21 януари 2010 г. по дело T-34/07, Karen Goncharov/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: DSB

(Дело C-156/10)

(2010/C 148/32)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Karen Goncharov (представители: A. Späth и G. N. Hasselblatt, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), DSB

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

— да отмени решението на Общия съд от 21 януари 2010 г. по дело T-34/07,

— да отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 4 декември 2006 г. по преписка № R 1330/2005-2 и

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски пред Съда, Общия съд и апелативния състав, както и разходите на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

Според жалбоподателят решението на Общия съд от 21 януари 2010 г. (по дело T-34/07) трябвало да бъде отменено, защото нарушавало разпоредбата за относителните основания за отказ от регистрация по член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (заменен от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността).

Прилагайки общите принципи за преценка на вероятността от объркване, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото. По-специално Общият съд не направил обстойна преценка на конкретните обстоятелства, доколкото не е взел предвид факта, че посочените марки са съставени от акроними.

Общият съд основавал решението си на емпирично правило, по силата на което потребителят обикновено придава по-голямо значение на първата част от думите. Поради тази причина той е приел, че не било достатъчно разликата във формата на буквата W в заявената марка, за да се отстрани визуалната и звуковата прилика.

По този начин Общият съд е пропуснал да забележи, че при конфликтните марки става въпрос не за думи, а за акроними. Мотивите на решението показват, че Общият съд не е направил обстойна преценка на вероятността от объркване, а по-скоро се е позовал на емпирично правило, което в конкретния случай въобще не било приложимо.

При наличието на акроними потребителят всъщност имал навика да насочи вниманието си към всяка отделна буква. Следователно емпиричните правила, които могат да се изведат от областта на словните марки, не могат да се приложат към словните марки, съставени от акроними.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal de grande instance de Paris (Франция) на 6 април 2010 г. — Olivier Martinez, Robert Martinez/Société MGN Ltd.

(Дело C-161/10)

(2010/C 148/33)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de grande instance de Paris

Страни в главното производство

Ищци: Olivier Martinez, Robert Martinez

Ответник: Société MGN Limited

Преюдициални въпроси

Трябва ли член 2 и член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ⁽¹⁾ да се тълкуват като предоставящи компетентност на юрисдикция на държава членка да разгледа иск за нарушение на права, свързани с личността, което би могло да се извърши посредством публикуване в Интернет на информация и/или снимки, достъпни на уебсайт, издаван в друга държава членка от дружество със седалище във втората държава (или пък в друга държава членка, във всички случаи различна от първата):

— единствено при условие, че този уебсайт може да се разглежда в първата държава или

— само когато между вредоносното събитие и територията на първата държава членка съществува достатъчна връзка, която е съществена или значителна, и в посочения втори случай, дали тази връзка може да е вследствие на:

— броя посещения на спорната страница в първата държава членка като абсолютна стойност или като съотношение спрямо всички посещения на споменатата страница,

— мястото на пребиваване, дори и гражданството на лицето, което твърди, че са нарушени негови права, свързани с личността, или по-общо — на засегнатите лица,

— езика, на който се разпространява спорната информация или всяко друго обстоятелство, което би могло да докаже намерението на издателя на уебсайта да се обърне специално към аудиторията в първата държава,

— мястото, където посочените фактически обстоятелства са се осъществили и/или където са направени снимките, които евентуално са публикувани в Интернет,

— други критерии?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74).

Определение на председателя на втори състав на Съда от 19 март 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия

(Дело C-307/08) ⁽¹⁾

(2010/C 148/34)

Език на производството: френски

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 272, 25.10.2008 г.

Определение на председателя на първи състав на Съда от 12 март 2010 г. (преюдициално запитване от Landgericht Tübingen — Германия) — FGK Gesellschaft für Antriebsmechanik mbH/Notar Gerhard Schwenkel, в присъствието на: Präsidentin des Landgericht

(Дело C-450/08) ⁽¹⁾

(2010/C 148/35)

Език на производството: немски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 69 от 21.03.2009 г.

Определение на председателя на трети състав на Съда от 5 март 2010 г. (преюдициално запитване от Court of Appeal, Обединеното кралство) — The Motor Insurers' Bureau/Helphire (UK) Limited, Angel Assistance Limited

(Дело C-26/09) ⁽¹⁾

(2010/C 148/36)

Език на производството: английски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 282, 21.11.2009 г.

Определение на председателя на шести състав на Съда от 10 март 2010 г. — Европейска комисия/Република Полша(Дело C-172/09) ⁽¹⁾

(2010/C 148/37)

Език на производството: полски

Председателят на шести състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 167, 18.7.2009 г.

Определение на председателя на Съда от 11 март 2010 г. — Европейска комисия/Република Полша(Дело C-223/09) ⁽¹⁾

(2010/C 148/38)

Език на производството: полски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 233, 26.9.2009 г.

Определение на председателя на Съда от 26 февруари 2010 г. — Европейска комисия/Република Гърция(Дело C-370/09) ⁽¹⁾

(2010/C 148/39)

Език на производството: гръцки

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 267, 7.11.2009 г.

Определение на председателя на Съда от 19 март 2010 г. (преюдициални запитвания от Tribunal de grande instance de Nanterre, Франция) — Tereos, Vermandoise Industries SA, Sucreries de Toury et Usines annexes SA, Roquette Frères SA, Sucreries & Distilleries de Souppes — Ouvré Fils SA, Cristal Union, Lesaffre Frères SA, Sucrerie Bourdon, SAFBA, Sucreries du Marquenterre SA/Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

(Съединени дела C-411/09—C-420/09) ⁽¹⁾

(2010/C 148/40)

Език на производството: френски

Председателят на Съда разпореди делата да бъдат заличени от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 312, 19.12.2009 г.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 28 април 2010 г. — Amann & Söhne и Cousin Filterie/Комисия

(Дело T-446/05) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Европейски пазар на конциите за промишлени нужди — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП — Понятие за едно и също нарушение — Определяне на пазара — Глоби — Таван на глобата — Тежест и продължителност на нарушението — Спекчиращи обстоятелства — Сътрудничество — Пропорционалност — Равно третиране — Право на защита — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите)

(2010/С 148/41)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Amann & Söhne GmbH & Co KG (Bönnigheim, Германия) и Cousin Filterie SAS (Wervicq-Sud, Франция) (представители: А. Röhling, М. Dietrich и С. Horstkotte, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre и К. Mojsesowicz, подпомагани от G. Eickstädt, avocat)

Предмет

Искане за отмяна на Решение С(2005) 3452 на Комисията от 14 септември 2005 година относно производство по прилагане на член 81 [ЕО] и на член 53 от Споразумението за ЕИП (преписка СОМР/38.337 РО/Fil), изменено с Решение С(2005) 3765 на Комисията от 13 октомври 2005 година, и при условията на евентуалност искане за намаляване на размера на глобата, наложена на жалбоподателите с посоченото решение.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Amann & Söhne GmbH & Co. KG и Cousin Filterie SAS да заплатят съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 60, 11.3.2006 г.

Решение на Общия съд от 28 април 2010 г. — Oxley Threads/Комисия

(Дело T-448/05) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Европейски пазар на конциите за автомобилната промишленост — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП — Глоби — Тежест на нарушението — Спекчиращи обстоятелства — Сътрудничество — Пропорционалност — Равно третиране — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите)

(2010/С 148/42)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Oxley Threads Ltd (Ashton-under-Lyne, Lancashire, Обединеното кралство) (представители: G. Peretz, barrister, M. Rees и K. Vernon, solicitors)

Ответник: Европейска комисия (представители: N. Khan и К. Mojsesowicz)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение С(2005) 3452 на Комисията от 14 септември 2005 г. относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело СОМР/38.337-РО/Fil), изменено с Решение С(2005) 3765 на Комисията от 13 октомври 2005 година, и при условията на евентуалност искане за намаляване на глобата, наложена на жалбоподателите с посоченото решение

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Oxley Threads Ltd да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 48 от 25.2.2006 г.

Решение на Общия съд от 28 април 2010 г. — BST/Комисия(Дело T-452/05) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Европейски пазар на конци за промишлени нужди — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП — Глоби — Тежест на нарушението — Стекчаващи обстоятелства — Сътрудничество — Извъндоговорна отговорност — Разкриване на информация с поверителен характер — Вреда — Причинно-следствена връзка)

(2010/C 148/43)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Belgian Sewing Thread (BST) NV (Deerlijk, Белгия) (представители: H. Gilliams и J. Bocken, advocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: A. Vouquet и K. Mojzesowicz)

Предмет

От една страна, искане за отмяна на Решение № C(2005) 3452 на Комисията от 14 септември 2005 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (преписка № COMP/38.337 — PO/Fil), изменено с Решение № C(2005) 3765 на Комисията от 13 октомври 2005 г., и — при условията на евентуалност — искане за намаляване на размера на наложената на жалбоподателя глоба с това решение, и от друга страна, искане за осъждане на Комисията да заплати обезщетение на основание на извъндоговорната отговорност на Европейската общност за вредите, които жалбоподателят твърди, че е претърпял

Диспозитив

1. Определя размера на глобата, наложена на Belgian Sewing Thread (BST) NV с член 2 от Решение C(2005) 3452 на Комисията от 14 септември 2005 г. относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (преписка № COMP/38.337 — PO/Fil) на 856 800 EUR.
2. Отхвърля искането за отмяна в останалата му част.
3. Отхвърля искането за обезщетение.

4. BST понася 90 % от направените от него съдебни разноски и 90 % от съдебните разноски, направени от Европейската колесия, а последната понася 10 % от направените от нея съдебни разноски и 10 % от съдебните разноски, направени от BST.

⁽¹⁾ ОВ С 60, 11.3.2006 г.

Решение на Общия съд от 28 април 2010 г. — Gütermann и Zwicky/Комисия(Съединени дела T-456/05 и T-457/05) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Европейски пазар на конците за промишлени нужди — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП — Глоби — Тежест на нарушението — Действително отражение върху пазара — Продължителност на нарушението — Стекчаващи обстоятелства — Сътрудничество по време на административното производство — Пропорционалност — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите)

(2010/C 148/44)

Език на производството: немски

Страни

Иници: Gütermann AG (Gutach-Breisgau, Германия) (Дело T-456/05) и Zwicky & Co. AG (Wallisellen, Швейцария) (Дело T-457/05) (представители: адв. J. Burrichter, адв. V. Kasten и адв. S. Orlikowski-Wolf, advocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: първоначално F. Castillo de la Torre, M. Schneider и K. Mojzesowicz, впоследствие F. Castillo de la Torre и K. Mojzesowicz)

Предмет

Искане за отмяна на Решение C(2005) 3452 на Комисията от 14 септември 2005 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело COMP/38.337 PO/Thread), изменено с Решение C(2005) 3765 на Комисията от 13 октомври 2005 година, и при условията на евентуалност искане за намаляване на глобата, наложена на жалбоподателя с посоченото решение

Диспозитив

1. Отхвърля жалбите.
2. Осъжда Gütermann AG и Zwicky & Co. AG да заплатят съдебните разноски.

(¹) ОВ С 60, 11.3.2006 г.

Решение на Общия съд от 13 април 2010 г. — Esotrade/CXВП — Segura Sánchez (YoKaNa)

(Дело T-103/06) (¹)

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „YoKaNa“ — По-ранна фигуративна марка на Общността и по-ранна фигуративна национална марка „YOKONO“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обръкване — Прилика на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящел член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2010/С 148/45)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Esotrade, SA (Мадрид, Испания) (представители: J. de Rivera Lamo de Espinosa и J. E. Astiz Suárez, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: J. García Murillo и O. Montalto)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Antonio Segura Sánchez (Аликанте, Испания)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 10 януари 2006 г. (преписка R 217/2004-2) относно производство по възражение между Antonio Segura Sánchez и Esotrade, SA

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 121, 20.5.2006 г.

Решение на Общия съд от 15 април 2010 г. — Cabel Hall Citrus/CXВП — Casur (EGLÉFRUIT)

(Дело T-488/07) (¹)

(Марка на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Общността „EGLÉFRUIT“ — По-ранна словна марка на Общността „UGLI“ и по-ранна фигуративна национална марка „UGLI Fruit“ — but the affliction is only skin deep — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от обръкване — Член 8, параграф 1, буква б) и член 52, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящел член 8, параграф 1, буква б) и член 53, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2010/С 148/46)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Cabel Hall Citrus Ltd (George Town, Гранд Кайман, Кайманови острови) (представител: C. Rogers, barrister)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) (представител: D. Botis)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Casur S. Coop. Andaluza (Viator, Испания)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 19 септември 2007 г. (преписка R 293/2007-1) относно производство за обявяване на недействителност между Cabel Hall Citrus Ltd и Casur S. Coop. Andaluza

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Cabel Hall Citrus Ltd да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 64, 8.3.2008 г.

Решение на Общия съд от 20 април 2010 г. — Rodd & Gunn Australia/СХВП (Изобразяване на куче)(Дело T-187/08) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Фигуративна марка на Общността, изобразяваща куче — Заличаване на марката след изтичането на вписването — Искане за подновяване на марката — Искане за *restitutio in integrum* — Член 78 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящ член 81 от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2010/С 148/47)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Rodd & Gunn Australia Ltd (Уелингтън, Нова Зеландия) (представители: В. Brandreth, barrister и N. Jenkins, solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: Ó. Mondéjar Ortuño)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 12 март 2008 г. (преписка № R 1245/2007-4) относно искане за *restitutio in integrum*

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Rodd & Gunn Australia Ltd да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 171, 5.7.2008 г.

Решение на Общия съд от 21 април 2010 г. — Coin/СХВП — Dynamiki Zoi (Fitcoin)(Дело T-249/08) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „Fitcoin“ — По-ранни фигуративни марки „coin“, национална, международна и на Общността — Относително основание за отказ — Съответни потребители — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящ член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2010/С 148/48)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Coin SpA (Венеция, Италия) (представители: Р. Perani и Р. Pozzi, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) (представител: Ó. Mondéjar Ortuño)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Dynamiki Zoi AE (Атина, Гърция)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 15 април 2008 г. (преписка R 1429/2007-1) в производство по възражение със страни Coin SpA и Dynamiki Zoi AE

Диспозитив

1. Отменя решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 15 април 2008 г. (преписка R 1429/2007-1).
2. Осъжда СХВП да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 209, 15.8.2008 г.

Решение на Общия съд от 22 април 2010 г. — Италия/Комисия

(Дела T-274/08 и T-275/08) ⁽¹⁾

(ЕФГЗ — Клиринг на сметките на разплащателните агенции на държавите членки, що се отнася до разходите, финансирани от ЕФГЗ — Сули, които подлежат на възстановяване от Италианската република при невръщане в предвидените срокове — Понятие за финансови последици — Вземане предвид на лихвите — Член 32, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1290/2005)

(2010/С 148/49)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представител: S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Jimeno Fernández и P. Rossi)

Предмет

По дело T-274/08, искане за частична отмяна на Решение 2008/396/ЕО на Комисията от 30 април 2008 година за уравниване на счетоводните сметки на разплащателните агенции в държавите членки относно разходите, финансирани по Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) за финансовата 2007 година (ОВ L 139, стр. 33), доколкото включва лихви върху сумите, които се поемат от бюджета на италианската държава по силата на член 32, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1290/05 на Съвета от 21 юни 2005 година относно финансирането на Общата селскостопанска политика (ОВ L 209, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 1, стр. 193), а по дело T-275/08 — искане за частична отмяна на Решение 2008/394/ЕО на Комисията от 30 април 2008 година за уравниване на сметките на някои разплащателни агенции в Германия, Италия и Словакия по отношение на разходите, финансирани от секция „Гарантиране“ на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), за финансовата 2006 година (ОВ L 139, стр. 22), доколкото включва лихви върху сумите, които се поемат от бюджета на италианската държава по силата на член 32, параграф 5 от Регламент № 1290/05

Диспозитив

1. Съединява дела T-274/08 и T-275/08 за целите на постановяване на съдебното решение.
2. Отхвърля жалбите.

3. Осъжда Италианската република да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 223, 30.8.2008 г.

Решение на Общия съд от 21 април 2010 г. — Peek & Cloppenburg и van Graaf/CXВП — Queen Sirikit Institute of Sericulture (Thai Silk)

(Дело T-361/08) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „Thai Silk“ — По-ранна национална фигуративна марка, изброяваща птица — Допустимост на жалбата — Относително основание за отказ — Вероятност от обръване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2010/С 148/50)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Peek & Cloppenburg (Хамбург, Германия) и van Graaf GmbH & Co. KG (Виена, Австрия) (представители: V. Von Bomhard, A. Renck, T. Dolde и J. Pause, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП) (представител: S. Schöffner)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXВП, встъпила в производството пред Общия съд: The Queen Sirikit Institute of Sericulture, Office of the Permanent Secretary, Ministry of Agriculture and Cooperatives, Thailand (Тайланд) (Банкок, Тайланд), допусната да встъпи на мястото на Office of the Permanent Secretary, The Prime Minister's Office, Thailand (Тайланд) (представител: A. Kockläuner, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на CXВП от 10 юни 2008 г. (преписка R 1677/2007-4) във връзка с производство по възражение между Peek & Cloppenburg и Office of the Permanent Secretary, The Prime Minister's Office, Thailand

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Peek & Cloppenburg, както и van Graaf GmbH & Co. KG да заплатят съдебните разноски.

(¹) ОВ С 301, 22.11.2008 г.

**Решение на Общия съд от 14 април 2010 г. —
Laboratorios Byly/CXВП — Ginis (BILLY'S Products)**

(Дело T-514/08) (¹)

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „BILLY'S Products“ — По-ранни словни марки на Общността „BYLY“ и „byly“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем илен 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2010/С 148/51)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Laboratorios Byly, SA (Barberà del Vallès, Испания) (представител: L. Plaza Fernández-Villa, avocat)

Отвешник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП) (представител: J. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXВП: Vasileios Ginis (Атина, Гърция)

Предмет

Жалба, подадена срещу решението на втори апелативен състав на CXВП от 15 септември 2008 г. (преписка R 469/2008-2), постановено в производство по възражение между Laboratorios Byly, SA и M. Vasileios Ginis

Диспозитив

1. Отменя решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП) от 15 септември 2008 г. (преписка R 469/2008-2).

2. Осъжда CXВП да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 19, 24.1.2009 г.

**Решение на Общия съд от 21 април 2010 г. —
Schunk/CXВП (Изображение на част от дорник)**

(Дело T-7/09) (¹)

(Марка на Общността — Заявка за марка на Общността, представляваща част от дорник с три жлеба — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Липса на отличителен характер в резултат на използването — Член 7, параграф 1, буква б) и параграф 3 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем илен 7, параграф 1, буква б) и параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2010/С 148/52)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Schunk GmbH & Co. KG Spann- und Greiftechnik (Lauffen am Neckar, Германия) (представител: C. Korpe-Zagouras, avocat)

Отвешник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП) (представител: A. Pohlmann)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на CXВП от 31 октомври 2008 г. по преписка № R 1109/2007-1 относно регистрацията на знака, представляващ част от дорник с три жлеба като марка на Общността

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Schunk GmbH & Co. KG Spann- und Greiftechnik да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 69, 21.3.2009 г.

Решение на Общия съд от 28 април 2010 г. — Claro/СХВП — Telefónica (Claro)

(Дело T-225/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за триизмерна марка на Общността „Claro“ — По-ранна словна марка на Общността „CLARO“ — Недопустимост на жалбата пред апелативния състав — Членове 59 и 62 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем членове 60 и 64 от Регламент (ЕО) № 207/2009) — Правило 49, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2868/95)

(2010/С 148/53)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Claro, SA (Сао Пауло, Бразилия) (представители: E. Armijo Chávarri и A. Castán Pérez-Gómez, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) (представител: J. F. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Telefónica SA (Мадрид, Испания)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 26 февруари 2009 г. (преписка R 1079/2008-2) относно производство по възражение между Telefónica, SA и VCP S/A

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Claro, SA да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 180, 1.8.2009 г.

Определение на Общия съд от 13 април 2010 г. — Diputación Foral de Álava и др./Комисия

(Съединени дела T-529/08—T-531/08) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Държавни помощи — Данъчни предимства — Възстановяване на държавни помощи, обявени за неправомерни — Прилагане на режим на сложни лихви — Потвърждаващ акт — Недопустимост)

(2010/С 148/54)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (Испания) (Дело T-529/08); Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (Испания) (Дело T-530/08) и Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (Испания) (Дело T-531/08) (представители: I. Sáenz-Cortabarría Fernández и M. Morales Isasi, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представител: C. Urraca Caviedes)

Предмет

Жалба за отмяна на писмото на Комисията от 2 октомври 2008 г., с което тя посочва на жалбоподателя, че следва да се приложат сложни лихви в рамките на възстановяването на държавни помощи, обявени за неправомерни с решения 2002/820/ЕО, 2002/894/ЕО и 2003/27/ЕО на Комисията от 11 юли 2001 г. относно схемата за държавни помощи, приложена от Испания в полза на предприятия съответно от провинциите Álava, Guipúzcoa и Vizcaya под формата на данъчен кредит от 45 % от инвестициите (съответно ОВ L 296, 2002 г., стр. 1, ОВ L 314, 2002 г., стр. 26 и ОВ L 17, 2003 г., стр. 1), както и с решения 2002/892/ЕО, 2002/540/ЕО и 2002/806/ЕО на Комисията от 11 юли 2001 г. относно схемата за държавни помощи, приложена от Испания в полза на някои новосъздадени предприятия съответно в провинциите Álava, Guipúzcoa и Vizcaya (съответно ОВ L 314, 2002 г., стр. 1, ОВ L 174, 2002 г., стр. 31 и ОВ L 279, 2002 г., стр. 35), които решения са потвърдени с Решение на Общия съд от 9 септември 2009 г. по дело Diputación Foral de Álava и др./Комисия (T-227/01—T-229/01, T-265/01, T-266/01 и T-270/01, все още непубликувано в Сборника) и Решение на Общия съд от 9 септември 2009 г. по дело Diputación Foral de Álava и др./Комисия (T-230/01—T-232/01 и T-267/01—T-269/01, все още непубликувано в Сборника)

Диспозитив

1. Отхвърля жалбите като недопустими.

2. Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa и Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya понасят направените от всеки от тях съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Европейската комисия.

(¹) ОВ С 32, 7.2.2009 г.

**Определение на Общия съд от 23 март 2010 г. —
Marcuccio/Комисия**

(Дело T-16/09 P) (¹)

*(Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица —
Разумен срок за предявяване на искане за обезщетение —
Закъснение — Жалба, която е отчасти явно
недопустима и отчасти явно неоснователна)*

(2010/C 148/55)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) (представител:
G. Cipressa, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия (предста-
вители: J. Currall и C. Berardis-Kauser, подпомагани от A. Dal
Ferro, avocat)

Предмет

Жалба срещу определението на Съда на публичната служба на
Европейския съюз (първи състав) от 4 ноември 2008 г. по дело
Marcuccio/Комисия (F-87/07, все още непубликувано в
Сборника), с която се иска отмяната на това определение

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Г-н Luigi Marcuccio понася направените от него съдебни
разноски, както и тези на Европейската комисия по
настоящото производство.

(¹) ОВ С 55, 7.3.2009 г.

Жалба, подадена на 6 април 2010 г. — Ayadi/Комисия

(Дело T-527/09)

(2010/C 148/56)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Chafiq Ayadi (представители: H. Miller, Solicitor,
B. Emmerson и S. Cox, Barristers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Регламент № 954/2009 на Комисията в частта,
приложима към жалбоподателя,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

По настоящото дело жалбоподателят иска частична отмяна на
Регламент (ЕО) № 954/2009 на Комисията от 13 октомври
2009 година за изменение за сто и четиринадесети път на
Регламент (ЕО) № 881/2002 на Съвета за налагане на някои
специфични ограничителни мерки, насочени срещу определени
физически лица и образувания, свързани с Осам бен Ладен,
мрежата на Ал Кайда и талибаните, доколкото жалбоподателят
е включен в Списъка на лица, групи и образувания, чиито
средства и икономически ресурси се замразяват в съответствие
с този акт.

Жалбоподателят сочи четири правни основания в подкрепа на
искането си.

Първо, жалбоподателят твърди, че Комисията злоупотребява с
правомошията си, като го включва в приложение I към
Регламент № 881/2002, без внимателно и безпристрастно да
разгледа всички релевантни елементи по неговия случай.

Второ, жалбоподателят твърди, че обжалваният регламент е
приет в нарушение на неговото право на ефективен съдебен
контрол, тъй същият не е подкрепен с доказателства, поради
което няма как Съдът дори да пристъпи към упражняване на
задължението си да разгледа тези доказателства.

Трето, жалбоподателят твърди, че обжалваният регламент е приет в нарушение на правото му на защита. Той твърди, че Комисията не представя изявление относно доказателствата, а само твърденията, съдържащи се в изявлението на Комитета по санкциите. Без доказателствата жалбоподателят няма възможност да се обърне към Комисията, посочвайки недостатъците им или свързани с тях недоразумения.

Четвърто, той твърди, че обжалваният регламент, с който активите му се замразяват както с обратна сила, така и за неопределен срок в бъдеще, представлява необосновано ограничение на основното му право на собственост.

Жалба, подадена на 5 март 2010 г. — Италия/Комисия

(Дело T-117/10)

(2010/C 148/57)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представители: P. Gentili, avvocato dello Stato, G. Palmieri, avvocato dello Stato)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение С(2009) 10350 на Европейската комисия от 22 декември 2009 година за спиране на част от помощта от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР), предназначена за оперативна програма POR Puglia Цел № 1 (2000 г.—2006 г.);

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Италианската република оспорва пред Общия съд Решение С(2009) 10350 на Европейската комисия от 22 декември

2009 година, нотифицирано на 23 декември 2009 година, за спиране на част от помощта от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР), предназначена за оперативна програма POR Puglia Цел № 1 (2000 г.—2006 г.).

В подкрепа на своята жалба Италианската република изтъква следните правни основания.

Първото правно основание: нарушение на член 39, параграф 2, буква в) и параграф 3, от Регламент № 1260/99 ⁽¹⁾, както и член 4 от Регламент № 438/2001 ⁽²⁾. В това отношение тя изтъква, че инспекторите на Общността са стигнали до заключението за съществуването на системни пропуски в проверките на първо ниво на определени нередности, които не са били установени от тези проверки при възлагането и изпълнението на договорите за обществени поръчки. Макар и оспорваното решение фактически да не оборва противопоставените от Regione аналитични доводи, изключващи съществуването на системни недостатъци, то въпреки това прилага финансова корекция с фиксиран процент от 10 % по смисъла на член 39 от Регламент № 1260/99, каквато се прилага в случаите, в които регионалните системи за контрол не са в съответствие с член 4 от Регламент № 438/2001. По този начин Комисията е нарушила принципа на партньорството.

Второто правно основание: нарушение на член 39, параграф 2, буква в) и параграф 3, от Регламент № 1260/99, както и на член 10 от Регламент № 438/2001. Жалбоподателят уточнява в това отношение, че второто правно основание е сходно с първото, но че се отнася до проверките от второ ниво, предвидени в член 10 от Регламент № 438/2001, които общностният одит е преценил, че са били системно недостатъчни поради неустановени нередности, посочени за няколко от представителните извадки, макар тези нередности да са били оспорени от Regione по аналитичен начин с фактически и правни доводи, които не са отхвърлени от обжалваното решение.

Третото правно основание: липса на мотиви и ново нарушение на член 39, параграфи 2 и 3, от Регламент № 1260/99. Решението било опорочено от липса на мотиви, като се има пред вид, че като стига до заключението за съществуването на системи недостатъци, обуславящи финансова корекция от 10 %, решението се основава на положението, така както то е възприето от инспекторите през 2007 и 2008 г., докато в него напълно се пренебрегва количественият и качественият напредък, подкрепен с документи от Regione до края на 2009 г. и доводите, противопоставени на конкретните упреци на инспекторите, посочените в предходните правни основания. Следователно решението на Комисията, съгласно което е съществувала сериозна опасност за Фонда, не е мотивирано.

Четвъртото правно основание: нарушение на членове 12 от Регламент № 1260/99, 4, параграф 1, от Регламент № 438/2001 и 258 ДФЕС, както и липса на компетентност на ответника. Според жалбоподателя, Комисията е отделила определящо внимание на неизпълнението на задължения, изгъзнато във връзка с твърдяните нарушения на правилата, уреждащи обществените поръчки, които не са релевантни. От едно правилно тълкуване на членове 12 от Регламент № 1260/99 и 4 от Регламент № 438/2001 в смисъл, че системните нарушения на тези разпоредби не могат да доведат пряко до финансова корекция при фиксиран процент, а трябва да доведат до започване на процедура за установяване на нарушение, съпътствана от едновременно спиране на плащанията, по смисъла на член 32, параграф 3, буква е) от Регламент № 1260/99, по отношение на мерките, с които е свързано нарушението.

(¹) Регламент (ЕО) № 1260/1999 на Съвета от 21 юни 1999 г. по отношение на системите за управление и контрол на помощта, отпускана по структурните фондове (ОВ L 161, стр. 1).

(²) Регламент (ЕО) № 438/2001 на Комисията от 2 март 2001 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1260/1999 на Съвета по отношение на системите за управление и контрол на помощта, отпускана по структурните фондове (ОВ L 63, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 1, стр. 39).

Жалба, подадена на 10 март 2010 г. — USFSPEI и др./Съвет

(Дело T-122/10)

(2010/C 148/58)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Union syndicale fédérale des services publics européens et internationaux (USFSPEI) (Брюксел, Белгия), Giuseppe Calo (Люксембург, Люксембург), Jean-Pierre Tutgat (Mamer, Люксембург) (представители: J.-N. Louis, A. Coolen, B. Cambier, L. Renders, S. Pappas, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателите

— да се отмени Регламент (ЕС, Евратом) № 1296/2009 на Съвета от 23 декември 2009 година за адаптиране, считано от 1 юли 2009 г., на възнагражденията и пенсиите на длъжностните лица и другите служители на Европейския съюз и на корекционните коефициенти, прилагани по отношение на тях, като се запазят породените от него последици докато Съветът приеме нов регламент в съответствие с предложението на Комисията, който да влезе в сила считано от 1 юли 2009 г.

— да се осъди Съвета да изплати на жалбоподателите Calo и Tutgat, както и на другите длъжностните лица и служители на Европейския съюз неизплатените възнаграждения и пенсии, на които имат право от 1 юли 2009 г., заедно с мораторни лихви, считано от датата, на която тези неизплатени пенсии и заплати са станали изискуеми, изчислени въз основа на определения от ЕЦБ за основните операции по рефинансиране процент, увеличен с два пункта;

— да се осъди Съвета да заплати на USF символично обезщетение в размер на едно евро за претърпените неимуществени вреди поради допуснатото служебно нарушение, чрез приемането на незаконосъобразния регламент № 1296/2009 от 23 декември 2009 г.;

— да се осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателите искат да се отмени Регламент (ЕС, Евратом) № 1296/2009 на Съвета от 23 декември 2009 година за адаптиране, считано от 1 юли 2009 г., на възнагражденията и пенсиите на длъжностните лица и другите служители на Европейския съюз и на корекционните коефициенти, прилагани по отношение на тях (¹).

В подкрепа на своята жалба, жалбоподателите се позовават на незаконосъобразност на Регламент № 1296/2009, на процедурни нарушения, както и на нарушение на принципите на лоялно сътрудничество и на съгласуваност, произтичащи от член 4, параграф 3 ДЕС.

Те се позовават и на нарушение на членове 65 и 65а от Правилника и на членове 1 и 3 от приложение XI към него, както и на принципа на паралелизъм, на принципа на оправданите правни очаквания и на принципа „patere legem quam ipse fecisti“.

На последно място жалбоподателите твърдят, че е налице нарушение на задължението за мотивиране и на принципа на пропорционалност.

(¹) ОВ L 348, 2009 г., стр. 10.

Жалба, подадена на 18 март 2010 г. — Amecke Fruchtsaft/CXВП — Uhse (69 Sex up)

(Дело T-125/10)

(2010/C 148/59)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Amecke Fruchtsaft GmbH & Co. KG (Менден, Германия) (представители: R. Kaase и J.-C. Plate, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Beate Uhse Einzelhandels GmbH (Фленсбург, Германия)

Искания на жалбоподателя

— да се обяви за допустима жалбата, заедно с приложенията към нея, срещу решението на първи апелативен състав на CXВП от 12 януари 2010 г. по преписка R 612/2009-1 и

— да се отмени обжалваното решение като несъвместимо с член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94⁽¹⁾,

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски, включително разноските пред апелативния състав.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Beate Uhse Einzelhandels GmbH

Марка на Общността, предмет на спора: Словната марка „69 Sex up“ за стоки и услуги от класове 3, 5, 9, 29, 30, 32, 33, 38 и 41 (Заявка № 5 418 108)

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепата на възражението: Жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепата на възражението: Германската словна марка „sex:h:up“ № 305 31 669.9 за стоки от класове 5, 29, 30 и 32

Решение на отдела по споровете: Уважава възражението за всички оспорвани стоки

Решение на апелативния състав: Отменя обжалваното решение и отхвърля възражението

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94, тъй като не съществува вероятност от объркване между марките, предмет на спора

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Жалба, подадена на 22 март 2010 г. — Sauriquet/Комисия

(Дело T-131/10)

(2010/C 148/60)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Sauriquet (Courbevoie Cedex, Франция) (представител: R. Ledru, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени изцяло Решение на Европейската комисия № REM 07/08 от 16 декември 2009 г.;

— да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска отмяна на Решение C(2009) 10005 окончателен на Комисията от 16 декември 2009 г., с което се указва на френските власти, че не е оправдано да се възстановяват вносните митни сборове за консерви с риба тон, с произход от Тайланд [преписка REM 07/08].

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят твърди, че Комисията не е изпълнила задължението си да гарантира равен и недискриминационен достъп до квота с пореден номер 09.2005 за периода 2007/2008 г. на вносителите, представили митническите си декларации в понеделник, 2 юли 2007 г. и установени във Франция или в други държави членки, в които митническите бюра също са затворени в неделя,

— като не е приела подзаконовни мерки в настоящия случай на отваряне на квотата на 1 юли 2007 г., които да позволят равно и недискриминационно третиране на посочените вносители, и

— като не е отложила отварянето на посочената квота за понеделник, 2 юли 2007 г., въпреки че разглежданата квота е била много критична.

Иск, предявен на 22 март 2010 г. — Communauté de communes de Lacq/Комисия

(Дело T-132/10)

(2010/C 148/61)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Communauté de communes de Lacq (Mourenx, Франция) (представител: J. Daniel, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания на ищеца

— да се осъди Европейския съюз да заплати на ищеца сумата от 10 000 000 EUR поради незаконосъобразни действия и неправомерно бездействие на Комисията по отношение на неизпълнението от страна на дружеството ACETEX на неговите задължения;

— да се осъди Европейския съюз да заплати на ищеца сумата от 25 000 EUR за направените от него невъзстановими разходи;

— да се осъди Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Със своя иск Communauté de Communes de Lacq цели да получи обезщетение на вредата, която твърди, че е претърпяла вследствие на решението на Комисията да обяви за съвместима с общия пазар и функционирането на споразумението за ЕИП концентрацията, целяща придобиване на контрола на Acetex Corporation от Celanese Corporation, без да се признава юридическа сила на задължението, за което се твърди, че е поето от Celanese, по-специално задължението да се продължи експлоатацията на завода на Acetex в Pardies за период от пет години (преписка COMP/M.3625 — Blackstone/Acetex).

В подкрепа на своя иск ищецът поддържа, че Комисията е нарушила принципите на правна сигурност и на оправдани правни очаквания, тъй като при възприетото от нея тълкуване на регламента за сливанията⁽¹⁾, тя лишавала от защита всички трети страни по отношение на концентрацията (работниците, както и органите на местната администрация), въпреки че съгласно поетите от Celanese Corporation задължения е било безспорно, че работниците са били защитени от преустановяване на дейността за период от пет години.

По този начин ищецът понесъл безспорно значителна вреда. Всъщност, местната администрация в този район била лишена от значителни данъчни ресурси и принудена да извърши множество социални разходи, произтичащи от затварянето на този обект. Всъщност, имало основание за опасения за уволнения на голям брой работници на Acetex, както и на работници на предприятия, чиято дейност е много тясно свързана с тази на предприятието Celanese Corporation.

При условията на евентуалност, в случай че не се установи виновната отговорност на Европейската комисия, ищещът иска да се признае обективна, невиновна отговорност на Комисията. Претърпяната от ищеца вреда, както и нейният необичаен и специален характер били безспорни и тази вреда била причинена пряко от отказа на Европейската комисия да санкционира предприятието Celanese Corporation.

(¹) Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 24, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201).

Жалба, подадена на 19 март 2010 г. — FESI/Съвет

(Дело T-134/10)

(2010/C 148/62)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Fédération européenne de l'industrie du sport (FESI) (Брюксел, Белгия) (представители: E. Vermulst и Y. Van Gerven, lawyers)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 1294/2009 на Съвета от 22 декември 2009 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои обувки с горна част от естествена кожа с произход от Виетнам и с произход от Китайската народна република, приложимо и към вноса на някои обувки с горна част от естествена кожа, доставяни от Административен район със специален статут Макао, декларирани или не с произход от Административен район със специален статут Макао, след преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие съгласно член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета (¹), в неговата цялост или, при условията на евентуалност, в частта, в която се отнася до жалбоподателя и неговите членове и по специално до четири от неговите членове, включени в представителната извадка (Adidas AG, Nike European Operations BV, Puma AG и Timberland Europe BV),

— да се разпорежи на Съвета да разкрие производствените данни за всеки включен в представителната извадка производител

от Съюза, въз основа на които е направен подбора на представителната извадка при разследването в рамките на преразглеждането, както и данните относно заетостта за всеки включен в посочената извадка производител от Съюза,

— да се осъди Съветът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на своята жалба жалбоподателят посочва седем правни основания.

На първо място той твърди, че Съветът е приложил неправилно член 17, параграф 1 от основния регламент (²), тъй като не е изискал от производителите от Съюза да попълнят формуляри за изготвяне на представителна извадка, вследствие на което е допуснал явна грешка в преценката и е нарушил правото на защита и принципа на недопускане на дискриминация. Поспециално жалбоподателят поддържа, че институциите на Европейския съюз не са изискали от жалващите се производители от ЕС да попълнят формуляри за изготвяне на представителна извадка и по този начин подбора на представителната извадка на производителите от ЕС е извършен без необходимите данни, въз основа на предоставена от жалващите се ограничена информация, която не може да бъде проверена. Жалбоподателят твърди, че посочените институции следователно не са могли да проверят дали избраната представителна извадка е подходяща. По нататък той поддържа, че без обективни причини институциите на ЕС са третирали по различен начин заинтересовани страни, намиращи се в сходно положение, и са нарушили основния принцип на недопускане на дискриминация.

На второ място, жалбоподателят изтъква, че при подбора на представителната извадка на производители от ЕС Съветът е допуснал явна грешка в преценката и е нарушил член 17, параграф 1 от основния регламент. Жалбоподателят твърди, че представителната извадка на производители от ЕС не представлява най-големият представителен обем на производство или продажби, чието изследване е възможно в рамките на наличното време по смисъла на член 17, параграф 1 от основния регламент, и че представителната извадка е подбрана главно въз основа на критерии, които не са посочени в тази разпоредба.

На трето място, жалбоподателят поддържа, че Съветът е нарушил точка 6.10 от Антидъмпинговото споразумение на Световната търговска организация, като не е приложил член 17, параграф 1 от основния регламент в съответствие с първата разпоредба. Съветът не е изготвил представителна извадка на производители от ЕС, която отразява най-високия процент от обема на производство или на продажби, както изисква точка 6.10 от Антидъмпинговото споразумение на СТО.

На четвърто място жалбоподателят твърди, че при определянето на вероятността за продължаване на вредата Съветът е нарушил член 3, параграфи 1, 2 и 5 и член 11, параграф 2 от основния регламент и е допуснал явна грешка в преценката на фактите. Според жалбоподателя, Съветът погрешно е установил вероятност за продължаване на вредата за промишлеността на ЕС при липсата на мерки, въз основа на заключението за продължаване на вредата през разследвания период за преразглеждането („РПП“), основано на макроикономически данни от производители, които не са част от промишлеността на ЕС, и на непроверена информация. Освен това макроикономическите показатели са оценени въз основа на данни от непредставителна извадка на производители от ЕС.

На пето място, жалбоподателят твърди, че като приема да разгледа като поверителна самоличността на жалващите се производители от ЕС, Съветът нарушава член 19, параграф 1 от основния регламент и правото на защита, тъй като предоставя поверително третиране неоснователно и без надлежно да разгледа исканията за поверителност.

На шесто място, жалбоподателят поддържа, че като установява система на продуктови контролни номера („ПКН“) за класификация на разглежданите продукти Съветът нарушава член 2, параграф 10 и член 3, параграф 2 от основния регламент, както и принципите на дължима грижа и на добра администрация. Жалбоподателят счита, че използваната система на ПКН и прекласифицирането на определени категории обувки в средата на разследването е пречка за обективно сравнение между нормалната стойност и експортната цена. Освен това, според жалбоподателя това е пречка и за обективна оценка както на обема на дъмпинговия внос, така и на последиците от дъмпинговия внос върху цените на вътрешния пазар за подобни продукти и последващото въздействие на този внос върху националните производители на такива продукти. Жалбоподателят твърди също, че Съветът не е разгледал внимателно и безпристрастно всички релевантни фактори и надлежно обосновани причини, поради които е необходима промяна на системата на ПКН съгласно предложението на жалбоподателя.

На последно място, жалбоподателят твърди, че при избора на държавата аналог Съветът е нарушил принципа на дължима грижа и на добра администрация, допуснал е явни грешки в преценката на фактите и е нарушил член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент. Жалбоподателят счита, че Съветът е

допуснал сериозни процедурни нарушения при избора на Бразилия като държава аналог, тъй като в случая този избор не е извършен по подходящ и разумен начин.

(1) ОВ L 352, 2009 г., стр. 1.

(2) Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, 1996 г., стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223).

Иск, предявен на 16 март 2010 г. — М/ЕМЕА

(Дело T-136/10)

(2010/C 148/63)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: М (представители: С. Thomann, Barrister и I. Khawaja, Solicitor)

Ответник: Европейска агенция по лекарствата (ЕМЕА)

Искания на ищеца

- да се присъди обезщетение съгласно член 340 ДФЕС за претърпените в резултат на нарушения вреди, чийто размер трябва да се изчисли, или други суми, които Съдът счита за уместни;
- да се присъди дължимата лихва върху тези суми, изчислена с лихвен процент, равен на приложимия съгласно член 35А от Supreme Court Act от 1981 г., или други суми, които Съдът счита за уместни;
- да се осъди Агенцията да заплати съдебните разноски;
- да се присъдят други допълнителни обезщетения, които Общият съд счита за уместни.

Правни основания и основни доводи

Ищецът в настоящото производство иска от Съда да му присъди обезщетение съгласно член 340 ДФЕС за вреди, претърпени в резултат на трудова злополука. Той твърди, че е получил телесни повреди поради нарушение от страна на ответника на задълженията, които той има по отношение на ищеца в качеството му на негов служител.

Ищецът се позовава *inter alia* на член 6, параграф 3 от Директива 89/391/ЕИО ⁽¹⁾, член 15 от Приложение I към Директива 89/654/ЕИО ⁽²⁾ на Съвета и член 3 от Директива 89/655/ЕИО ⁽³⁾ относно минималните изисквания за безопасност и здраве на работното място.

Неспазването от страна на ответника на задълженията, свързани със здравето и безопасността, относно оценката и намаляването на риска, предоставянето на подходящо оборудване и осигуряването на чисти повърхности на работното място нарушава задълженията на ответника, произтичащи от Health and Safety Law (Закон за здравето и безопасността) на Обединеното кралство, и от общото задължение за полагане на дължима грижа. Ищецът твърди, че е претърпял телесна повреда, имуществени и неимуществени вреди в резултат на посочените нарушения и че има право на обезщетение.

⁽¹⁾ Директива 89/391/ЕИО на Съвета от 12 юни 1989 година за въвеждане на мерки за насърчване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място (ОВ L 183, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 88).

⁽²⁾ Директива 89/654/ЕИО на Съвета от 30 ноември 1989 година относно минималните изисквания за безопасност и здраве на работното място (първа специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО), (ОВ L 393, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 97).

⁽³⁾ Директива 89/655/ЕИО на Съвета от 30 ноември 1989 година относно минималните изисквания за безопасността и здравето на работниците при използването на работни съоръжения по време на работа (втора специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО), (ОВ L 393, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 109).

Жалба, подадена на 17 март 2010 г. — СВИ/Комисия

(Дело T-137/10)

(2010/C 148/64)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Coordination bruxelloise d'Institutions sociales et de santé (СВИ) (Брюксел, Белгия) (представители: D. Waelbroeck, avocat, и D. Slater, solicitor)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на ответника от 28 октомври 2009 г., с което се обявява за съвместима с общия пазар на основание на член 86, параграф 2 ЕО неправомерна държавна помощ, предоставена от Белгия на определени публични болнични заведения в областта Bruxelles-Capitale, и с което се отхвърля жалбата на жалбоподателя,

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска отмяна на Решение С(2009) 8120 окончателен COR на Комисията от 28 октомври 2009 г., с което се обявяват за съвместими с общия пазар всички финансираня, предоставени от белгийските органи в полза на публичните болнични заведения от мрежата IRIS в областта Bruxelles-Capitale посредством компенсации за болнични и извънболнични услуги като услуги от общ икономически интерес (УОИИ) (Държавна помощ NN 54/2009 (ex-CP 244/2005).

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква, че решението на Комисията съдържа явни грешки в преценката или, най-малкото, значителна непълнота на мотивите.

Жалбоподателят поддържа по-конкретно, че твърдението на Комисията, според което не е необходимо да се разглежда ефикасността на получателя на помощите, например като бъде сравнен със „средно предприятие, управлявано добре и оборудвано адекватно“ при преценката на държавната помощ от гледна точка на член 86, параграф 2 ЕО, позволява на държавите членки да покриват всички разходи на предприятието, натоварено с извършването на задача за обществена услуга, колкото и прекалено високи или несъразмерни да са те, и следователно това твърдение трябва да се отхвърли.

Жалбоподателят изтъква, че за да се избегне каквото и да е нарушаване на конкуренцията на пазара, компенсацията за извършване на задача за обществена услуга трябва да се сведе до строго необходимото в сравнение с разходите, които би направил ефикасният оператор, което не е така в настоящия случай.

Жалба, подадена на 26 март 2010 г. — Milux/СХВП (REFLUXCONTROL)

(Дело T-139/10)

(2010/С 148/65)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Milux Holding SA (Люксембург, Люксембург) (представител: J. Vojs, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 13 януари 2010 г. по преписка R 1134/2009-4; и

— да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „REFLUXCONTROL“ за стоки и услуги от класове 9, 10 и 44

Решение на поверителя: отхвърля заявката за марка на Общността.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на Регламент № 207/2009 на Съвета, доколкото апелативният състав е приложил неправилно принципа на недопускане на дискриминация към фактите в настоящия случай; при условията на евентуалност, нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, тъй като апелативният състав погрешно е приел, че заявената марка няма вътрешноприсъщ отличителен характер.

Жалба, подадена на 26 март 2010 г. — Hans Günter Söns/СХВП — Settimio (GREAT CHINA WALL)

(Дело T-140/10)

(2010/С 148/66)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Hans Günter Söns (Wehr, Германия) (представител: M. Schwabe, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Alfredo Settimio (Лос Анджелис, Съединените щати)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 26 януари 2010 г. по преписка R 281/2009-1;

— да се осъди ответникът да обяви за недействителна регистрираната марка на Общността, предмет на искането за обявяване на недействителност; и

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: словната марка „GREAT CHINA WALL“ за стоки и услуги от класове 18, 24 и 25

Притежател на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: жалбоподателят

Решение на отдела по заличаването: отхвърля искането за обявяване на недействителност.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 7, букви в) и ж) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета, тъй като апелативният състав погрешно е приложил разглежданите правни разпоредби; нарушение на международните споразумения относно закрилата на географски указания.

Жалба, подадена на 24 март 2010 г. — Solae/CXВП — Délitaste (alpha taste)

(Дело T-145/10)

(2010/C 148/67)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Solae Holdings LLC (St. Louis, Съединените щати) (представител: E. Armijo Chávarri, lawyer)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Délitaste S.A. Industrielle et Commerciale d'Aliments (Солун, Гърция)

Искания на жалбоподателя

— да се приемат настоящата жалба и приложените документи за редовно подадени

— да се отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 16 декември 2009 г. по преписка R 92/2009-2; и

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративната марка „alpha taste“ за стоки и услуги от класове 29, 30, 39 и 43

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: марка на Общността „ALPHA“ за стоки от клас 29

Решение на отдела по споровете: частично уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета, тъй като апелативният състав погрешно е приел, че съществува само частична вероятност от объркване между разглежданите марки.

Жалба, подадена на 30 март 2010 г. — Meda Pharma/CXВП — Nycomed (ALLERNIL)

(Дело T-147/10)

(2010/C 148/68)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Meda Pharma GmbH & Co. KG (Bad Homburg, Германия) (представители: адв. G. Würtenberger и адв. R. Kunze, Rechtsanwälte)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав:
Nucomed GmbH (Konstanz, Германия)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на четвърти апелативен състав от 29 септември 2009 г., постановено в производство по обжалване R 697/2007-4 във връзка с подаденото възражение, имащо за предмет германската марка № 1 042 583 „ALLERGODIL“, срещу заявката за регистрация на марка 4 066 452 „ALLERNIL“;

— да се осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Nucomed GmbH

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „ALLERNIL“ за стоките от клас 5 (заявка № 4 066 452)

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: германската словна марка № 1 042 583 „ALLERGODIL“ за стоките от клас 5

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата

Изложени правни основания:

— нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 ⁽¹⁾, тъй като правилата относно вероятността от объркване съгласно общностното право не били приложени по съответния начин;

— нарушение на член 75 от Регламент № 207/2009 поради нарушаване на задължението за мотивиране.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 25 март 2010 г. — Hynix Semiconductor/Комисия

(Дело T-148/10)

(2010/C 148/69)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Hynix Semiconductor, Inc. (Icheon-si, Корея)
(представители: A. Woodgate и O. Heinisch, Solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решението от 9 декември 2009 г. по дело COMP/38.636 — Rambus;

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски;

— да се разпреди всякаква друга мярка, която Общият съд счита за подходяща.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска да се отмени решението на Комисията, прието по дело COMP/38.636 — Rambus, относно производството по член 102 ДФЕС и член 54 ЕИП във връзка с претендирани евентуално неправомерни такси за използването на някои патенти за чипове от вида „Dynamic Random Access Memory“ (DRAM). С обжалваното решение Комисията налага на Rambus някои ангажименти съгласно член 9 от Регламент (ЕО) № 1/2003 ⁽¹⁾ и достига до извода, че не са налице основания за предприемане на действия. Жалбоподателят е конкурент на Rambus и подава жалба за образуване на производство срещу него.

В подкрепа на твърденията си жалбоподателят излага три правни основания.

Първо, жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила член 9 от Регламент № 1/2003 като е избрала установената в този член процедура, докато той се опасява, че е налице тежко нарушение на член 102 ДФЕС в степен, че следва да се наложи глоба. Освен това жалбоподателят твърди, че изборът на член 9 не води до процесуална икономия. Той твърди, че наложените от Комисията ангажименти са явно неподходящи, предвид правопораждащите разглежданото нарушение факти, поради което Комисията е нарушила член 9 от Регламент № 1/2003, член 102 ДФЕС и принципа на добрата (безпристрастна) администрация, като е приела ангажиментите на Rambus. По-нататък жалбоподателят твърди, че като е приложила неточно критерия за пропорционалност, без да прилага условията, посочени в самия член 9 и като излага неточно някои опасения и достига до неправилни изводи при установяването дали ангажиментите отговарят на нейните опасения, Комисията неправилно достига до извода, че на са налице основания за предприемането на действия. Нещо повече жалбоподателят твърди, че Комисията не е обосновала подходящия и адекватен характер на ангажиментите, поради което е допуснала сериозна грешка в преценката.

Второ, жалбоподателят твърди, че Комисията неправилно е упражнила правото си по член 9 от Регламент № 1/2003.

Трето, той твърди, че Комисията е допуснала процесуално нарушение като е приела обжалваното решение и не е упражнила правата си по Регламент № 1/2003 и не е продължила да търси адекватно решение.

(¹) Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 25 март 2010 г. — Hynix Semiconductor/Комисия

(Дело T-149/10)

(2010/C 148/70)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Hynix Semiconductor, Inc. (Icheon-si, Корея)
(представители: А. Woodgate и О. Heinisch, Solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на Комисията С(2010) 150 от 9 декември 2009 г.;

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски;

— да се разпреди всякаква друга мярка, която Общият съд счита за подходяща.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска да се отмени решението на Комисията С(2010) 150, с което се отхвърля поради липса на общностен интерес жалбата му за предпологаеми нарушения от страна на Rambus по член 102 ДФЕС във връзка с претендирани евентуално неправомерни такси за използването на някои патенти за чипове от вида „Dynamic Random Access Memory“ (DRAM) (Дело COMP/38.636 — Rambus) след решение на Комисията от 9 декември 2009 г., с което тя налага на Rambus някои ангажименти съгласно член 9 от Регламент (ЕО) № 1/2003 (¹) и решава, че не са налице основания за предприемане на действия от нейна страна.

В подкрепа на твърденията си жалбоподателят излага три правни основания.

Първо, той твърди, че Комисията е нарушила основно процесуално изискване, като не е предоставила в достатъчна степен достъп до съответните документи.

Второ, жалбоподателят твърди, че е налице силен общностен интерес за подаване на жалбата. Той твърди, че Комисията основава решението си да отхвърли жалбата изключително на обстоятелството, че не е налице общностен интерес при положение, че е приела решението по член 9. Според жалбоподателя в този случай възприетото от Комисията становище и обосновка правят въпроса за общностния интерес и за действителността на решението за отхвърляне на жалбата тясно свързани с действителността на решението по член 9, което е обжалвано от него по дело T-148/10.

Третото, четвъртото и петото правно основание са едни и същи с изложенияте по дело T-148/10 първо, второ и трето правно основание и се отнасят до нарушения, за които твърди, че са допуснати от Комисията при приемането на решението по член 9, налагащо на Rambus поемането на някои ангажменти.

(¹) Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 26 март 2010 г. — Telefónica O2 Germany/CXВП — LooPIA (LOOPIA)

(Дело T-150/10)

(2010/C 148/71)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Telefónica O2 Germany GmbH & Co. OHG (Мюнхен, Германия) (представители: A. Fottner и M. Müller, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: LooPIA AB (Västerås, Швеция)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 12 януари 2010 г. по преписка R 1812/2008-1; и

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски, включително и разноските, направени в производството пред апелативния състав.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „LOOPIA“, регистрирана за услуги от клас 42

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: словна марка „LOOP“, регистрирана в Германия за стоки и услуги от класове 9, 38 и 42; Словна марка на Общността „LOOP“, регистрирана за стоки и услуги от класове 9, 16, 35, 38 и 42; Словна марка на Общността „LOOP“, регистрирана за стоки и услуги от класове 9, 38 и 42

Решение на отдела по споровете: приема възражението за всички оспорени стоки и услуги.

Решение на апелативния състав: отменя оспорваното решение, отхвърля възражението и допуска заявката.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета, тъй като апелативният състав неправилно е приел, че не е налице вероятност от объркване между разглежданите марки.

Жалба, подадена на 1 април 2010 г. — Bank Nederlandse Gemeenten NV/Европейска комисия

(Дело T-151/10)

(2010/C 148/72)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Bank Nederlandse Gemeenten NV (Хага, Нидерландия) (представител: B. Drijber, advocaat)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение C(2009) 9963 окончателен на Комисията от 15 декември 2009 г. в частта, в която Комисията приема, че възможността на дружествата за социално жилищно строителство да вземат заеми от Bank Nederlandse Gemeenten NV представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС,

— Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С жалбата се иска частична отмяна на Решение С(2009) 9963 окончателен на Комисията от 15 декември 2009 г. относно държавни помощи Е 2/2005 и N 642/2009 (Нидерландия) — съществуваща помощ и специална помощ по проект в полза на дружествата за социално жилищно строителство.

В подкрепа на исканията си жалбоподателят на първо място изтъква, че спорното решение е несъвместимо с член 107, параграф 1 от ДФЕС, доколкото констатацията на Комисията, че отпусканите от жалбоподателя заеми представляват държавни помощи, се основавала на неправилно тълкуване на условието държавата да носи отговорност за съответната помощ.

На второ място, жалбоподателят поддържа, че спорното решение е несъвместимо с член 107, параграф 1 от ДФЕС, доколкото констатацията на Комисията, че отпусканите от жалбоподателя заеми не отговарят на пазарните условия и в този смисъл са преференциални, се основавала на неправилна преценка на фактите.

На трето място, жалбоподателят се позовава на нарушение на изискването за мотивиране и на принципа на добра администрация, доколкото Комисията приела, че е налице държавна помощ, без да разгледа представените от нидерландските органи данни относно отпусканите от жалбоподателя заеми.

Жалба, подадена на 30 март 2010 г. — El Corte Inglés/CXВП — Azzedine Alaïa (ALIA)

(Дело T-152/10)

(2010/С 148/73)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: El Corte Inglés, SA (Мадрид, Испания) (представители: J. Rivas Zurdo, abogado, и M. López Camba и E. Seijo Veiguera, abogadas)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Azzedine Alaïa (Париж, Франция)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на четвърти апелативен състав на СХВП,

— да се осъдят ответната страна или ответните страни, които се противопоставят на тази жалба, да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „ALIA“ (заявка за регистрация № 3 788 999) за стоки от класове 3, 14, 18 и 25.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: френското дружество „Azzedine Alaïa“.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: международната словна марка „ALAÏA“ (№ 773 126) за стоки от класове 3, 18 и 25, фигуративната марка на Общността, която съдържа словния елемент „ALAÏA“ (№ 3 485 166) за стоки и услуги от класове 16, 20 и 25, и по-ранната нерегистрирана марка „ALAÏA“ за производство и продажба облекло, на дамски стоки и на модни аксесоари.

Решение на отдела по споровете: частично уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: неправилно тълкуване на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 относно марката на Общността.

Жалба, подадена на 6 април 2010 г. — *Schneider España de Informática*/Комисия

(Дело T-153/10)

(2010/C 148/74)

Език на производството: английски

СтраниЖалбоподател: *Schneider España de Informática, SA* (Мадрид, Испания) (представители: P. De Baere и P. Muñiz, lawyers)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение C(2010) 22 окончателен на Комисията от 18 януари 2010 г., с което се установява, че извършването на последващо вземане под отчет на вносни мита е обосновано, а опрощаването на тези мита не е обосновано в даден конкретен случай (REM 02/08);

— да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска в съответствие с член 263 ДФЕС отмяна на Решение на Комисията от 18 януари 2010 г., в което ответникът приема, че съответните вносни мита за цветни телевизори трябва да бъдат взети под отчет, тъй като условията за прилагане на член 220, параграф 2, буква б) от Митническият кодекс на Общността⁽¹⁾ не са били изпълнени. В обжалваното решение се приема също че опрощаването на съответните вносни мита не е обосновано в съответствие с член 239 от Митническият кодекс на Общността.

В подкрепа на своята жалба жалбоподателят изтъква следните правни основания:

На първо място, жалбоподателят твърди, че ответникът е нарушил неговото право на защита, тъй като е приел решение, което се основава само на документите, представени от жалбоподателя.

На второ място, ответникът е нарушил член 220, параграф 2, буква б) от Митническият кодекс на Общността, във връзка с член 236 от Митническият кодекс на Общността, доколкото:

— ответникът неправилно е счел, че приетите срещу вноса от трети страни антидъмпингови мерки са автоматично приложими към стоки в свободно обращение в митническият съюз между ЕС и Турция,

— ответникът не е уведомил операторите, че и Регламент (ЕО) № 2584/98 на Съвета⁽²⁾ се прилага за стоки в свободно обращение в митническият съюз между ЕС и Турция,

— при условията на евентуалност, ответникът неправилно е счел, че не е била допусната грешка от компетентните органи, шом като турските органи погрешно са потвърдили, че антидъмпинговите мита върху стоки от трети страни не са били приложими към стоки в свободно обращение в митническият съюз между ЕС и Турция,

— ответникът неправилно е счел, че не е била допусната грешка от компетентните органи, шом като испанските митнически органи погрешно са приели, че стоките, придружени от сертификат за произход не могат да бъдат предмет на допълнителни мита или мерки на търговска защита, и следователно не са информирали икономическите оператори, че техният внос от Турция може да бъде обект на такива мерки, дори ако тези стоки бяха в свободно обращение.

Жалбоподателят освен това изтъква, че допуснатата от компетентните митнически органи грешка не е можела да бъде разумно открита от длъжника, който е действал добросъвестно и е спазил всички разпоредби на действащото законодателство по отношение на митническото деклариране.

На последно място, жалбоподателят изтъква, че се намира в особено положение по смисъла на член 239 от Митническият кодекс на Общността и че не може да му се вмени недобросъвестно поведение или груба небрежност на основание на тази разпоредба.

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 2584/98 на Съвета от 27 ноември 1998 година за изменение на Регламент (ЕО) № 710/95 за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на цветни приемателни телевизионни апарати с произход от Малайзия, Китайската народна република, Република Корея, Сингапур и Тайланд и за окончателно събиране на временното мито (ОВ L 324, стр. 1).

Жалба, подадена на 6 април 2010 г. — Confederación de Cooperativas Agrarias de España и CEPES/Комисия

(Дело T-156/10)

(2010/C 148/75)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Confederación de Cooperativas Agrarias de España (Мадрид, Испания), Confederación Empresarial Española de la Economía Social (CEPES) (Мадрид, Испания) (представители: М. Agaujo Boyd, abogado и М. Muñoz de Juan, abogada)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

- да бъдат приети за допустими и да се уважат правните основания за отмяна, посочени в настоящото искане,
- да се отмени член 1 от обжалваното решение,
- при условията на евентуалност, да се отмени член 4 от обжалваното решение, и
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски в настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу Решение на Комисията от 15.12.2009 г. (помощ № С 22/2001) относно мерките в подкрепа на селскостопанския сектор, приложени от Испания в следствие от увеличаване на разходите за гориво. В това решение е обявено, че определени мерки в подкрепа на селскостопанския сектор, включени в Кралския законодателен указ № 10/2000 от 6 октомври за спешни мерки в подкрепа на селскостопанския, рибарския и транспортния сектор⁽¹⁾ и съобщени от Испания на 29 септември 2000 г., представляват държавни помощи, които са несъвместими с общия пазар, и се разпорежда тяхното възстановяване.

Посочените мерки са били предмет на първоначално Решение на Комисията от 11 ноември 2001 г. (наричано по-нататък „Първоначалното решение“), в което се обявява, че „съдържащите се в Кралския законодателен указ № 10/2000 (...) мерки в подкрепа на земеделските кооперации не съставляват помощ на основание член 87, параграф 1 от Договора за ЕО“. Това Първоначално решение е отменено с Решение от 12 декември 2006 г.⁽²⁾

поради липса на мотиви, доколкото в решението си Комисията не е взела предвид в достатъчна степен влиянието, които може да са имали други данъци, различни от корпоративния данък, върху данъчния режим на кооперациите. По-нататък, без да приеме ново решение за откриване на производството, на 15 декември 2009 г. Комисията приема оспорваното решение.

Жалбоподателите изтъкват пет правни основания за отмяна:

- Първото правно основание се базира на нарушението от страна на Комисията на правото на заинтересованите страни в производството, да бъдат изслушани, доколкото Комисията била приела оспорваното решение, съдържащо заключения, напълно различни от съдържащите се в Първоначалното решение, без да открие отново официалната процедура, нито да даде на заинтересованите страни възможност да представят становищата си.
- Във второто правно основание се изтъква, че Комисията се отклонява от указанията в постановеното по дело T-146/03 решение, с което са били санкционирани единствено липсата на достатъчно мотиви в някои аспекти на Първоначалното решение. Вместо да поправи посочените аспекти, Комисията била изменила някои части от Първоначалното си решение, които не са били поставени под въпрос от съда. Това действие на Комисията нарушавало принципите на правна сигурност и на оправданите правни очаквания на заинтересованите страни.
- На трето място, жалбоподателите оспорват квалифицирането на мярката като държавна помощ, като считат, че не е достатъчно да се твърди, че земеделските кооперации, които не осъществяват 100 % от дейността си със своите съкооператори (взаимоспомагателен кооперативен модел в чист вид) се ползват от „предимство“ в резултат от данъчно облагане, различно от това на дружествата, без да се отчете обстоятелството, че кооперациите и капиталовите дружества не се намират нито в сходно фактическо, нито в сходно правно положение. Освен това, дори това сравнение да бъде прието — *quod non*, данъчният режим на кооперациите не предполага предимство, а различия, обосновани от структурата и естеството на испанската данъчна система, както самата Комисия е признала в Първоначалното решение, което в това отношение не е поставено под въпрос с решението от 12 декември 2006 г.
- Като четвърто правно основание със субсидиарен характер жалбоподателите считат, че Комисията не е представила достатъчно мотиви и е допуснала грешка при анализа на съвместимостта на мярката с оглед на разпоредбите на член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС и че посочената мярка трябвало да бъде обявена за съвместима.

— На последно място, жалбоподателите оспорват разпореждането за възстановяване, което се съдържа в оспорваното решение.

(¹) Boletín Oficial del Estado [испански официален вестник] № 241/2000 от 7 октомври, стр. 34614.

(²) Дело T-146/03, Recueil, стр. II-98.

Жалба, подадена на 8 април 2010 г. — Barilla/CXВП — Brauerei Schlösser (ALIXIR)

(Дело T-157/10)

(2010/С 148/76)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Barilla G. e R. Fratelli SpA (Парма, Италия)
(представители: A. Colmano, G. Sironi и A. Vanzetti, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар
(марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав:
Brauerei Schlösser GmbH (Дюселдорф, Германия)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 25 януари 2010 г. по преписка R 820/2009 2,

— да се отхвърли възражението, подадено от другата страна в производството пред апелативния състав, срещу регистрацията на разглежданата марка на Общността,

— при условията на субсидиарност, преписката да се върне на ответника, за да може да отхвърли възражението, и

— да се осъдят ответника и другата страна в производството пред апелативния състав да платят съдебните разноски в настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „ALIXIR“ за стоки и от клас 32

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: регистрираната в Германия словна марка „Elixee“ за стоки от клас 32

Решение на отдела по споровете: уважава изцяло възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета, тъй като апелативният състав неправилно е приел, че е налице вероятност от объркване между разглежданите марки.

Жалба, подадена на 8 април 2010 г. — Longevity Health Products/CXВП — Tecnifar (E-PLEX)

(Дело T-161/10)

(2010/С 148/77)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Longevity Health Products, Inc. (Насау, Бахамски острови) (представители: J. Korab, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар
(марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав:
Tecnifar — Industria Tecnica Farmaceutica, SA (Лисабон, Португалия)

Искания на жалбоподателя

- да се уважи жалбата, подадена от жалбоподателя;
- да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 5 февруари 2010 г. по преписка R 662/2009-4 и да се отхвърли възражението, подадено от другата страна в производството пред апелативния състав, що се отнася до фармацевтичните и ветеринарните продукти, с изключение на лекарствените продукти, предназначени да лекуват заболявания, свързани с централната нервна система;
- да осъди ответника да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателя

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „E-PLEX“ за стоки и услуги от класове 3, 5 и 35

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: регистрацията на португалската словна марка „EPILEX“ за стоки от клас 5

Решение на отдела по споровете: уважава частично възражението.

Решение на апелативния състав: частично отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета относно марката на Общността, тъй като апелативният състав погрешно е приел, че е налице вероятност от объркване между разглежданите марки.

Жалба, подадена на 12 април 2010 г. — Grupo Osborne/CXВП — Confecciones Sanfertús (TORO)

(Дело T-165/10)

(2010/C 148/78)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Испания) (представител: J. Iglesias Monravá, abogado)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Confecciones Sanfertús, SL (Graus, Испания)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (CXВП), постановено по преписка R 0638/2009-2,
- да се допусне регистрацията на марка на Общността № 2 844 264 за клас 25, и
- да се осъдят ответникът и другата страна в производството пред апелативния състав да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „TORO XL“ (заявка за регистрацията № 2 844 264) за стоки и услуги от класове 18, 25 и 39

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Confecciones Sanfertús, S.L.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: испанска словна марка „LETORO“ (№ 465 635) за стоки от класове 24 и 25 и испански фигуративни марки, съдържащи словния елемент „TORO“ (№ 802 043 и № 1 513 622), за стоки от клас 25

Решение на отдела по споровете: уважава възражението и отхвърля заявката за регистрация.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: неправилно тълкуване на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 относно марката на Общността; наличие на предходно решение на отдела по споровете, с което се приема, че марка „TORO“ и марка „LETORO“ са съвместими; както и обстоятелството, че не е доказано използването на испанските марки „LETORO“ (словна) и „TORO“ (фигуративна).

Жалба, подадена на 14 април 2010 г. — Grupo Osborne/CXВП — Industria Licorera Quezalteca (TORO XL)

(Дело T-169/10)

(2010/С 148/79)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Испания) (представител: J. Iglesias Monravá, abogado)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Industria Licorera Quezalteca, SA

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение от 22.01.2010 г. на апелативния състав на CXВП, постановено по преписка R 223/2009-2, с което се отказва регистрация на марка на Общността № 4 769 279 TORO XL за клас 33,

— в резултат на това да се допусне регистрация на марка на Общността № 4 769 279 TORO XL за клас 33, и

— да се осъдят ответникът и другата страна в производството пред апелативния състав да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „TORO XL“ (заявка за регистрация № 4 769 279) за стоки и услуги от класове 32, 33 и 43.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: INDUSTRIA LICORERA QUEZALTECA S.A.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: фигуративна марка на Общността (№ 4 027 124), която съдържа означението „XL“, за стоки от клас 33 (алкохолни напитки)

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: уважава възражението и отхвърля заявката за регистрация.

Изложени правни основания: неправилно тълкуване на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 относно марката на Общността.

Жалба, подадена на 15 април 2010 г. — Slovak Telekom/Комисия

(Дело T-171/10)

(2010/С 148/80)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Slovak Telekom a.s. (Братислава, Словацка република) (представители: D. Geradin, L. Kjølbye и M. Maier, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решението на Комисията С(2010) 902 от 8 февруари 2010 г. във връзка с производство по член 18, параграф 3 и член 24, параграф 1 от Регламент № 1/2003⁽¹⁾ на Съвета (Дело COMP/39523 — Slovak Telekom); и

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят моли на основание член 263 ДФЕС да се отмени решението на Комисията С(2010) 902 от 8 февруари 2010 г., с което му се разпорежда съгласно член 18, параграф 3 и член 24, параграф 1 от Регламент № 1/2003 на Съвета да предостави информация по дело COMP/39523 — Slovak Telekom във връзка с процедура по член 102 ДФЕС и му се налагат периодични санкционни плащания в случай на неизпълнение на решението.

В подкрепа на твърденията си жалбоподателя излага три правни основания.

Първо, жалбоподателят твърди, че е допусната грешка при прилагане на правото във връзка с правомощието на Комисията да иска предоставянето на информация по член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003, която обхваща период, който е преди присъединяването на Словашката република към Европейския съюз. Преди 1 май 2004 г. Комисията не е била компетентна да прилага правото на Европейския съюз, за да извършва разследвания на територията на Словашката република. В резултат на това Комисията няма право да упражнява уреденото в член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003 право на разследване, за да получи информация, отнасяща се до същия този период.

Второ, жалбоподателят иска обжалваното решение да бъде отменено, тъй като то нарушава принципа на процесуална справедливост, уреден в член 14, параграф 1 от Хартата за основните права⁽²⁾. Разследването на Комисията във връзка с дейността на Slovak Telekom за периода, през който правото на Европейския съюз не е било приложимо и Slovak Telekom не е бил длъжен да го спазва, може да причини вреда на Slovak Telekom. Комисията е могла да вземе предвид тази информация при своята преценка. Всъщност обжалваното решение ясно посочва, че това е намерението на Комисията.

Трето, жалбоподателят твърди, че обжалваното решение трябва да бъде отменено, тъй като то нарушава принципа на пропорционалност. Този принцип е уреден в член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003 на Съвета, съгласно който Комисията има право да изисква от предприятията да представят цялата необ-

ходима информация. По делото Slovak Telekom, обаче Комисията не е установила необходимата връзка между исканата преди присъединяването информация и твърдяното неправомерно поведение след 1 май 2004 г. В резултат на това, Комисията няма нужда от информация или документи, които се отнасят за периода преди присъединяването, за да може тя да прецени дали дейността на Slovak Telekom след присъединяването е в съответствие с правото на ЕС.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език за 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

⁽²⁾ Хартата на основните права на Европейския съюз (ОВ С 83, 2010 г., стр. 389).

Определение на Общия съд от 23 март 2010 г. — Франция/Комисия

(Дело T-279/07)⁽¹⁾

(2010/C 148/81)

Език на производството: френски

Председателят на четвърти състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 211, 8.9.2007 г.

Определение на Общия съд от 23 март 2010 г. — Caisse Nationale des Caisses d'Epargne et de Prévoyance/Комисия

(Дело T-289/07)⁽¹⁾

(2010/C 148/82)

Език на производството: френски

Председателят на четвърти състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 235, 6.10.2007 г.

Определение на Общия съд от 23 март 2010 г. — Banque Postale/Комисия(Дело T-345/07) ⁽¹⁾

(2010/C 148/83)

Език на производството: френски

Председателят на четвърти състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 269, 10.11.2007 г.

Определение на Общия съд от 22 март 2010 г. — Al Barakaat International Foundation/Комисия(Дело T-45/09) ⁽¹⁾

(2010/C 148/87)

Език на производството: шведски

Председателят на седми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 153, 4.7.2009 г.

Определение на Общия съд от 12 април 2010 г. — Bulur Giyim Sanayi ve Ticaret Sirketi/CXВП — Denim (VIGOSS)(Дело T-431/08) ⁽¹⁾

(2010/C 148/84)

Език на производството: английски

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 313, 6.12.2008 г.

Определение на Общия съд от 12 април 2010 г. — Aescors/Комисия(Дело T-256/09) ⁽¹⁾

(2010/C 148/88)

Език на производството: португалски

Председателят на пети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 220 от 12.9.2009 г.

Определение на Общия съд от 26 март 2010 г. — Комисия/TMT Praha(Дело T-527/08) ⁽¹⁾

(2010/C 148/85)

Език на производството: италиански

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 32, 7.2.2009 г.

Определение на Общия съд от 12 април 2010 г. — Aescors/Комисия(Дело T-257/09) ⁽¹⁾

(2010/C 148/89)

Език на производството: португалски

Председателят на пети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 220, 12.9.2009 г.

Определение на Общия съд от 19 март 2010 г. — Telekomunikacja Polska/Комисия(Дело T-533/08) ⁽¹⁾

(2010/C 148/86)

Език на производството: полски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 44, 21.02.2009 г.

Определение на Общия съд от 15 април 2010 г. — Alibaba Group/CXВП — allpay.net (ALIPAY)(Дело T-26/10) ⁽¹⁾

(2010/C 148/90)

Език на производството: английски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 100, 17.4.2010 г.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от
15 април 2010 г. — Matos Martins/Комисия

(Дело F-2/07) ⁽¹⁾

*(Публична служба — Договорно наети служители —
Покана за изразяване на интерес — Процедура по
подбор — Изпити за предварителен подбор — Достъп
до документи)*

(2010/С 148/91)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: José Carlos Matos Martins (Брюксел, Белгия)
(представител: М.-А. Lucas, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Currell и G.
Berscheid)

Предмет

Отмяна, първо, на решението на Службата за подбор на персонал за Европейските общности (EPSO) от 27 февруари 2006 г., с което се определят резултатите от изпитите за предварителен подбор на договорно наети служители (ЕС 25), второ, на решението жалбоподателят да не бъде вписан в базата данни с кандидатите, които успешно са издържали изпитите за предварителен подбор, и трето, да се отменят последиците от извършените действия по подбора.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Г-н Matos Martins понася направените от него съдебни разноски с изключение на разходите за престой и пътуване, направени на 30 март, 1 април и 21 юли 2009 г., за да може неговият адвокат да се запознае с определени документи в помещението на Съда на публичната служба.
3. Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски, както и посочените в точка 2 по-горе разноски на г-н Matos Martins.

⁽¹⁾ ОВ С 56, 10.3.2007 г., стр. 43.

Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от
15 април 2010 г. — Angelidis/Парламент

(Дело F-104/08) ⁽¹⁾

*(Публична служба — Длъжностни лица — Свободна
длъжност — Изпълнение на съдебно решение за отмяна
на решение за назначаване — Ново обявление за свободна
длъжност — Оправдани правни очаквания — Принцип за
право на развитие на длъжностните лица в кариерата —
Равно третиране — Принцип на добра администрация —
Задължение за полагане на грижа —
Явна грешка в преценката — Злоупотреба с власт)*

(2010/С 148/92)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Angel Angelidis (Люксембург, Люксембург)
(представител: É. Boigelot, avocat)

Ответник: Европейски парламент (представители: С. Burgos и
S. Seurt)

Предмет

От една страна, отмяна на обявлението за свободна длъжност № 12564 за заемане на длъжността „директор“ в Генералната дирекция по вътрешни политики на Съюза — Дирекция D по бюджетни въпроси на Европейския парламент, както и на процедурата за назначение, започнала с това обявление. От друга страна, решение за отхвърляне на кандидатурата на жалбоподателя за длъжността „директор“ по бюджетните въпроси в Генералната дирекция по вътрешни политики и за назначаване на друг кандидат на същата длъжност. Накрая, искане за поправяне на претърпените от жалбоподателя имуществени и неимуществени вреди и за назначаването му със степен Директор „ad personam“

Диспозитив

1. Осъжда Европейския парламент да заплати сумата 1 000 EUR на г-н Angelidis.

2. Отхвърля иска в останалата му част.

3. Европейският парламент понася направените от него съдебни разноски и една трета от разноските, направени от г-н Angelidis.

4. Г-н Angelidis понася две трети от направените от него съдебни разноски.

(¹) ОВ С 44, 21.2.2009 г., стр. 77.

Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 15 април 2010 г.— de Britto Patricio-Dias/Комисия

(Дело F-4/09) (¹)

(Публична служба — Длъжностни лица — Назначаване — Преназначаване — Служебен интерес — Съответствие между степен и длъжност — Право на защита — Мотивиране)

(2010/C 148/93)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Jorge de Britto Patricio-Dias (Брюксел, Белгия) (представител: L. Massaux, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: С. Berardis-Kauser и G. Berscheid)

Предмет

Искане за отмяна на решението за преназначаване на жалбоподателя

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда г-н de Britto Patricio-Dias да заплати всички съдебни разноски.

(¹) ОВ С 69, 21.3.2009 г., стр. 54.

Определение на Съда на публичната служба (първи състав) от 25 март 2010 г. — Marcuccio/Комисия

(Дело F-102/08) (¹)

(Публична служба — Длъжностни лица — Престъпане на личните вещи на жалбоподателя — Иск за обезщетение — Явно недопустима жалба — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание — Член 94 от Процедурния правилник)

(2010/C 148/94)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) (представител: G. Cipressa, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Currall и С. Berardis-Kauser, подпомагани от A. Dal Ferro, avocat)

Предмет

Отмяна на решението на Комисията, с което се отхвърля искането на жалбоподателя с предмет, от една страна, обезщетение за твърдяните вреди, претърпени във връзка с преместването на личните му вещи, намиращи се в служебното му жилище в Луанда и, от друга страна, предаването на направените при преместването снимки и унищожаването на всички документи, свързани с тези вещи.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата на г-н Marcuccio отчасти като явно недопустима и отчасти като явно лишена от всякакво правно.
2. Осъжда г-н Marcuccio да заплати съдебните разноски.
3. Осъжда г-н Marcuccio да възстанови на Съда на публичната служба сумата от 1 500 EUR.

(¹) ОВ С 55, 07.03.2009 г., стр.52.

Жалба, подадена на 26 март 2010 г. — Cuallado Martorell/Комисия

(Дело F-96/09)

(2010/C 148/95)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Eva Cuallado Martorell (Augsburgo, Германия)
(представител: M. Díez Lorenzo, abogada)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на решенията жалбоподателката да не бъде допусната до устния изпит на конкурса на общо основание EPSO/AD/130/08 и за отказ да получи достъп до проверените писмени работи, както и отмяна с обратно действие на публикувания списък с лауреати с оглед на назначаването на юристи-лингвисти с испански език.

Искания на жалбоподателката

- да се отмени Решение от 14 септември 2009 г., с което EPSO отказва да ѝ предостави копие от писмената ѝ работа и от формуляра за индивидуална оценка, в който са посочени съображенията, поради които конкурсната комисия ѝ е поставила елиминаторната оценка 18/40 на последния писмен изпит в) и не разглежда искането за допускане до устния изпит на конкурса на общо основание EPSO/AD/130/08,
- да се отмени Решение от 23 юли 2009 г., с което EPSO уведомява жалбоподателката, че запазва елиминаторната оценка 18/40 на последния писмен изпит в) и отказва да ѝ даде право да участва в устния изпит на конкурса на общо основание EPSO/AD/130/08 с оглед на съставяне на списък с лауреати за назначаване на юристи-лингвисти с испански език,
- да се отмени с обратно действие публикуваният след конкурса списък с лауреати, считано от датата на неговото публикуване,

— да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 1 април 2010 г. — Bombín Bombín/Комисия

(Дело F-22/10)

(2010/C 148/96)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Luis María Bombín Bombín (Рим, Италия) (представител: R. Pardo Pedernera, abogado)

Ответник: Европейска комисия

Предмет и описание на спора

Отмяна на решението на Европейската комисия, прието в отговор на жалбата по административен ред на жалбоподателя, да му се предостави финансова компенсация само за 12 дни, а не за 29 дни натрупан отпуск, който жалбоподателят все още не е ползвал към момента на излизането си в отпуск по лични причини.

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени приетото на 4 януари 2010 г. решение на Европейската комисия, с което на жалбоподателя е предоставена и изплатена финансова компенсация само за 12 дни.
- Да се признаят на жалбоподателя (с оглед изчисляване на съответната финансова компенсация) всички дни отпуск (общо 29 дни), които жалбоподателят е придобил и все още не е ползвал към момента на излизането си в отпуск по лични причини.
- Относно съдебните разноски жалбоподателят не предявява искане, тъй като смята, че решението на Съда на публичната служба по настоящото дело е важно за страните — и двете добросъвестни — и че в конкретния случай искане във връзка със съдебните разноски не е оправдано.

2010/C 148/94	Дело F-102/08: Определение на Съда на публичната служба (първи състав) от 25 март 2010 г. — Maguissio/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Преместване на личните вещи на жалбоподателя — Иск за обезщетение — Явно недопустима жалба — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание — Член 94 от Процедурния правилник) 53
2010/C 148/95	Дело F-96/09: Жалба, подадена на 26 март 2010 г. — Cuallado Martorell/Комисия 54
2010/C 148/96	Дело F-22/10: Жалба, подадена на 1 април 2010 г. — Bombín Bombín/Комисия 54

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2010 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на CD-ROM	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на CD-ROM (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), CD-ROM, две издания на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в един общноезиков CD-ROM.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

През 2010 г. CD-ROM форматът ще бъде заменен с DVD формат.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

